

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 142/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 135, 5.5.2014	1
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 142/02	Cauza C-628/11: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Braunschweig – Germania) – procedura penală împotriva International Jet Management GmbH (Trimitere preliminară — Articolul 18 TFUE — Interdicție a oricărei discriminări exercitate pe motiv de cetățenie sau naționalitate — Zboruri comerciale dintr-un stat terț către un stat membru — Reglementare a unui stat membru care prevede că operatorii de transport aerian din Uniune care nu dețin o licență de operare acordată de acest stat membru trebuie să obțină o autorizație pentru fiecare zbor efectuat dintr-un stat terț)	2
2014/C 142/03	Cauza C-639/11: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 martie 2014 – Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Înmatricularea autovehiculelor — Articolele 34 TFUE și 36 TFUE — Directiva 70/311/CEE — Directiva 2007/46/CE — Conducere pe partea dreaptă într-un stat membru — Obligația, în vederea înmatriculării, de a muta pe partea stângă sistemul de direcție al autoturismelor situat pe partea dreaptă)	3
2014/C 142/04	Cauza C-61/12: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 martie 2014 – Comisia Europeană/Republica Lituania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Înmatricularea autovehiculelor — Articolele 34 TFUE și 36 TFUE — Directiva 70/311/CEE — Directiva 2007/46/CE — Conducere pe partea dreaptă într-un stat membru — Obligația, în vederea înmatriculării, de a muta pe partea stângă sistemul de direcție al autoturismelor situat pe partea dreaptă)	4

2014/C 142/05	Cauza C-139/12: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 20 martie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña („Trimitere preliminară — A șasea directivă TVA — Scutiri — Operațiuni privind vânzarea de titluri care implică transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri imobile — Aplicarea unui impozit indirect distinct de TVA — Articolele 49 TFUE și 63 TFUE — Situație pur internă”)	5
2014/C 142/06	Cauza C-167/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Regatul Unit) – C. D./S. T. (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 92/85/CEE — Măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Articolul 8 — Mamă beneficiară care a avut un copil datorită unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surrogat — Refuz de a i acorda acesteia un concediu de maternitate — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Articolul 14 — Tratament mai puțin favorabil al unei mame beneficiare în ceea ce privește acordarea unui concediu de maternitate)	6
2014/C 142/07	Cauza C-363/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de The Equality Tribunal – Irlanda) – Z/A Government Department, the Board of Management of a Community School (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Mamă beneficiară care a avut un copil datorită unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surrogat — Refuz de a i se acorda un concediu plătit echivalent cu concediul de maternitate sau cu concediul de adopție — Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Interdicția oricărei discriminări pe motive de handicap — Mamă beneficiară care se află în incapacitate de a purta o sarcină — Existența unui handicap — Validitatea Directivelor 2006/54 și 2000/78)	7
2014/C 142/08	Cauza C-427/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014 – Comisia Europeană/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene (Acțiune în anulare — Alegerea temeiului juridic — Articolele 290 TFUE și 291 TFUE — Act delegat și act de punere în aplicare — Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Articolul 80 alineatul (1) — Produse biocide — Agenția Europeană pentru Produse Chimice — Stabilirea taxelor de către Comisie)	8
2014/C 142/09	Cauza C-271/13 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 20 martie 2014 – Rousse Industry/Comisia Europeană (Recurs — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Bulgaria sub forma renunțării la anumite creanțe — Decizie a Comisiei prin care acest ajutor este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea „ajutor nou” — Obligația de motivare)	8
2014/C 142/10	Cauza C-19/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sozialgericht Duisburg (Germania) la 16 ianuarie 2014 – Ana-Maria Talasca, Angelina Talasca/Stadt Kevelaer	9
2014/C 142/11	Cauza C-43/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšším správním soudem (Republica Cehă) la 18 decembrie 2013 – ŠKO–ENERGO, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství	9
2014/C 142/12	Cauza C-45/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Ítéltábla la 27 ianuarie 2014 – procedură penală împotriva lui István Balázs și a lui Dániel Papp	10
2014/C 142/13	Cauza C-46/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 28 ianuarie 2014 – Jürgen Kaiser/Condor Flugdienst GmbH	10
2014/C 142/14	Cauza C-51/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 4 februarie 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung.	11
2014/C 142/15	Cauza C-52/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 4 februarie 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung.	12
2014/C 142/16	Cauza C-58/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 6 februarie 2014 – Hauptzollamt Hannover/Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Cauza C-59/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgerichts Hamburg (Germania) la 7 februarie 2014 – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export/Hauptzollamt Hamburg-Jonas . . .	13
2014/C 142/18	Cauza C-66/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 februarie 2014 – Finanzamt Linz/Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz	14
2014/C 142/19	Cauza C-67/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundessozialgericht (Germania) la 10 februarie 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic și alții.	14
2014/C 142/20	Cauza C-69/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Sibiu (România) la data de 10 februarie 2014 – Dragoș Constantin Târșia/Statul român – prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor	15
2014/C 142/21	Cauza C-72/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof Hertogenbosch (Țările de Jos) la 10 februarie 2014 – X/Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst	16
2014/C 142/22	Cauza C-74/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 10 februarie 2014 – UAB „Eturas” și alții/Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybą . . .	16
2014/C 142/23	Cauza C-79/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Hannover (Germania) la 14 februarie 2014 – TUIfly GmbH/Harald Walter	17
2014/C 142/24	Cauza C-81/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 17 februarie 2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV/College van gedeputeerde staten van Gelderland.	17
2014/C 142/25	Cauza C-82/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte Suprema di Cassazione (Italia) la 17 februarie 2014 – Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile	18
2014/C 142/26	Cauza C-83/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 17 februarie 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD/Komisija za zashtita ot diskriminatsia.	18
2014/C 142/27	Cauza C-86/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Spania) la 18 februarie 2014 – Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega	20
2014/C 142/28	Cauza C-89/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte Suprema di Cassazione (Italia) la 21 februarie 2014 – A2A SpA/Agenzia delle Entrate	20
2014/C 142/29	Cauza C-92/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Câmpulung (România) la data de 25 februarie 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran/SC Suport Colect SRL	21
2014/C 142/30	Cauza C-94/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 27 februarie 2014 – Flight Refund Ltd/Deutsche Lufthansa AG	22
2014/C 142/31	Cauza C-96/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal de grande instance de Nîmes (Franța) la 28 februarie 2014 – Jean-Claude Van Hove/CNP Assurance SA.	23
2014/C 142/32	Cauza C-97/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 3 martie 2014 – SMK Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal.	23
2014/C 142/33	Cauza C-98/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Magyarország) la 3 martie 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. și alții/Magyar Állam	24
2014/C 142/34	Cauza C-103/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 4 martie 2014 – Bronius Jakutis și Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos și Lietuvos valstybę.	26

2014/C 142/35 Cauza C-106/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 martie 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie 28

2014/C 142/36 Cauza C-111/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 7 martie 2014 – „GST – Sarviz AG Germania”/Direktor na direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na NAP 28

Tribunalul

2014/C 142/37 Cauza T-46/10: Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2014 – Faci/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a stabilizatorilor termici ESBO/esteri — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Fixarea prețurilor, împărțirea piețelor precum și a clienților și schimb de informații sensibile — Dovada unuia dintre aspectele încălcării — Amenzi — Egalitate de tratament — Bună administrare — Termen rezonabil — Proporționalitate”) 30

2014/C 142/38 Cauza T-181/10: Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2014 – Reagens/Comisia („Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la cererile de luare în considerare a unei lipse de capacitate contributivă a anumitor întreprinderi în cadrul unei proceduri în materie de înțelegeri — Refuz de acces — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Interes public superior — Obligație de a efectua un examen concret și individual — Acces parțial”). 30

2014/C 142/39 Cauza T-306/10: Hotărârea Tribunalului din 21 martie 2014 – Yusef/Comisia („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Qaida și cu talibanii — Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Înghetarea fondurilor și a resurselor economice ale unei persoane ca urmare a includerii acesteia pe o listă stabilită de un organ al Organizației Națiunilor Unite — Comitetul pentru sancțiuni — Includere ulterioară în anexa I la Regulamentul nr. 881/2002 — Refuzul Comisiei de a radia această includere pe listă — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Drepturi fundamentale — Dreptul de a fi ascultat, dreptul la un control jurisdicțional efectiv și dreptul la respectarea proprietății”) 31

2014/C 142/40 Cauza T-539/11: Hotărârea Tribunalului din 25 martie 2014 – Deutsche Bank/OAPI (Leistung aus Leidenschaft) [„Marcă comunitară — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale Leistung aus Leidenschaft — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”] 32

2014/C 142/41 Cauza T-291/12: Hotărârea Tribunalului din 25 martie 2014 – Deutsche Bank/OAPI (Passion to Perform) [„Marcă comunitară — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală Passion to Perform — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament”) 33

2014/C 142/42 Cauzele conexe T-534/12 și T-535/12: Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2014 – Still/OAPI (Fleet Data Services) [„Marcă comunitară — Cereri de înregistrare a mărcilor comunitare figurative Fleet Data Services și Truck Data Services — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 75 teza a doua din Regulamentul nr. 207/2009”] 33

2014/C 142/43 Cauza T-81/13: Hotărârea Tribunalului din 21 martie 2014 – FTI Touristik/OAPI (BigXtra) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BigXtra — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 34

2014/C 142/44 Cauza T-46/12: Ordonanța Tribunalului din 5 martie 2013 – Chrysamed Vertrieb/OAPI – Chrysal International (Chrysamed) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retrageră a cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”) 34

2014/C 142/45 Cauza T-198/13: Ordonanța Tribunalului din 3 februarie 2014 – Imax Corporation/OAPI – Himax Technologies (IMAX) [„Marcă comunitară — Opoziție — Retrageră opoziției — Nepronunțare asupra fondului”) 35

2014/C 142/46	Cauza T-62/14: Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2014 – BR IP Holder/OAPI– Greyleg Investments (HOKEY POKEY)	35
2014/C 142/47	Cauza T-98/14: Acțiune introdusă la 14 februarie 2014 – Société Générale/Comisia	36
2014/C 142/48	Cauza T-106/14: Acțiune introdusă la 14 februarie 2014 – Universal Utility International/OAPI (Greenworld)	37
2014/C 142/49	Cauza T-108/14: Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Burazer și alții/Uniunea Europeană	37
2014/C 142/50	Cauza T-109/14: Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Škugor și alții/Uniunea Europeană	38
2014/C 142/51	Cauza T-124/14: Acțiune introdusă la 19 februarie 2014 – Finlanda/Comisia	39
2014/C 142/52	Cauza T-125/14: Acțiune introdusă la 14 februarie 2014 – Gappol Marzena Porczyńska/OAPI – Gap (ITM) (GAPPol)	40
2014/C 142/53	Cauza T-134/14: Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – Germania/Comisia	40
2014/C 142/54	Cauza T-141/14: Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – SollarWorld și alții/Consiliul	41
2014/C 142/55	Cauza T-142/14: Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – SolarWorld și alții/Consiliul	42
2014/C 142/56	Cauza T-160/14: Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – Yingli Energy (China) și alții/Consiliul	43
2014/C 142/57	Cauza T-161/14: Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – Yingli Energy (China) și alții/Consiliul	44
2014/C 142/58	Cauza T-166/14: Acțiune introdusă la 3 martie 2014 – PRS Mediterranean/OAPI – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	45
2014/C 142/59	Cauza T-172/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Stahlwerk Bous/Comisia	46
2014/C 142/60	Cauza T-173/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – WeserWind/Comisia	47
2014/C 142/61	Cauza T-174/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Dieckerhoff Guss/Comisia	47
2014/C 142/62	Cauza T-175/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Walter Hundhausen/Comisia	48
2014/C 142/63	Cauza T-176/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Georgsmarienhütte/Comisia	49
2014/C 142/64	Cauza T-177/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Harz Guss Zorge/Comisia	50
2014/C 142/65	Cauza T-178/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Comisia	51
2014/C 142/66	Cauza T-179/14: Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Schmiedewerke Gröditz/Comisia	52
2014/C 142/67	Cauza T-183/14: Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Schmiedag/Comisia	53
2014/C 142/68	Cauza T-186/14: Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Atlantic Multipower Germany/OAPI – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)	53
2014/C 142/69	Cauza T-522/12: Ordonanța Tribunalului din 14 februarie 2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos/OAPI – Henkel (AB terra Leaf)	54
2014/C 142/70	Cauza T-142/13: Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2014 – Jinko Solar și alții/Parlamentul și alții	54
2014/C 142/71	Cauza T-435/13: Ordonanța Tribunalului din 5 martie 2014 – Triarii/Comisia	55
2014/C 142/72	Cauza T-439/13: Ordonanța Tribunalului din 27 februarie 2014 – Fard și Sarkandi/Consiliul	55

2014/C 142/73	Cauza T-466/13: Ordonanța Tribunalului din 5 februarie 2014 – Hermann Trollius/ECHA	55
2014/C 142/74	Cauza T-505/13: Ordonanța Tribunalului din 19 martie 2014 – Stichting Sona și Nao/Comisia.	55

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 142/75	Cauza F-8/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 26 martie 2014 – CP/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționar — Șef de unitate — Perioadă de probă — Neconfirmarea în funcția de șef de unitate — Repartizare într-o altă funcție decât de conducere — Norme interne ale Parlamentului European)	56
---------------	--	----

2014/C 142/76	Cauza F-32/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 27 februarie 2014 – Walton/Comisia (Funcție publică — Agent temporar — Indemnizație de plecare — Demisie constatată printr-o hotărâre a Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene — Stabilirea datei demisiei — Autoritate de lucru judecat — Decizii ale AIPN devenite definitive în lipsa unor acțiuni în contencios — Nerespectarea procedurii administrative prealabile — Inadmisibilitate vădită)	56
---------------	---	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2014/C 142/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 135, 5.5.2014

Publicații anterioare

JO C 129, 28.4.2014

JO C 112, 14.4.2014

JO C 102, 7.4.2014

JO C 93, 29.3.2014

JO C 85, 22.3.2014

JO C 78, 15.3.2014

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Braunschweig – Germania) – procedura penală împotriva International Jet Management GmbH

(Cauza C-628/11) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 18 TFUE — Interdicție a oricărei discriminări exercitate pe motiv de cetățenie sau naționalitate — Zboruri comerciale dintr-un stat terț către un stat membru — Reglementare a unui stat membru care prevede că operatorii de transport aerian din Uniune care nu dețin o licență de operare acordată de acest stat membru trebuie să obțină o autorizație pentru fiecare zbor efectuat dintr-un stat terț)

(2014/C 142/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Braunschweig

Părțile din procedura principală

International Jet Management GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Oberlandesgericht Braunschweig – Interpretarea art. 18 TFUE – Zboruri comerciale dintr-un stat terț către un stat membru – Reglementare a unui stat membru care prevede că operatorii de transport aerian care nu dețin o licență de operare acordată de acest stat membru trebuie să obțină o autorizație pentru fiecare zbor efectuat dintr-un stat terț – Amendă aplicată unui operator de transport aerian comunitar care nu a respectat această reglementare

Dispozitivul

- 1) Articolul 18 TFUE, care consacră principiul general al nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate, este aplicabil unei situații precum cea în discuție în litigiul principal, în care un prim stat membru solicită unui operator de transport aerian titular al unei licențe de operare acordate de un al doilea stat membru obținerea unei autorizații de a efectua curse în spațiul aerian al primului stat membru pentru zboruri private neperiodice din țări terțe către acest prim stat membru, în condițiile în care o astfel de autorizație nu este impusă operatorilor de transport aerian titulari ai unei licențe de operare acordate de primul stat membru menționat.
- 2) Articolul 18 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui prim stat membru care impune, sub sancțiunea amenziilor în caz de nerespectare a acesteia, ca un operator de transport aerian titular al unei licențe de operare acordate de un al doilea stat membru să obțină o autorizație de a efectua curse în spațiul aerian al primului stat membru pentru zboruri private neperiodice dintr-o țară terță către acest prim stat membru, în condițiile în care o astfel de autorizație nu este impusă operatorilor de transport aerian titulari ai unei licențe de operare acordate de primul stat membru menționat, și care subordonează acordarea acestei autorizații prezentării unei declarații care să ateste că operatorii de transport aerian titulari ai unei licențe de operare acordate de acest prim stat membru fie nu doresc să efectueze aceste zboruri, fie nu sunt în măsură să le efectueze.

⁽¹⁾ JO C 80, 17.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 martie 2014 – Comisia Europeană/Republica Polonă**(Cauza C-639/11) ⁽¹⁾****(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Înmatricularea autovehiculelor — Articolele 34 TFUE și 36 TFUE — Directiva 70/311/CEE — Directiva 2007/46/CE — Conducere pe partea dreaptă într-un stat membru — Obligația, în vederea înmatriculării, de a muta pe partea stângă sistemul de direcție al autoturismelor situat pe partea dreaptă)**

(2014/C 142/03)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: G. Wilms, G. Zavvos și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentați: B. Majczyna și M. Szpunar, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Lituania (reprezentați: D. Kriauciūnas și R. Krasuckaitė, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Încălcarea articolului 34 TFUE și a articolului 2a din Directiva 70/311/CEE a Consiliului din 8 iunie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sistemul de direcție al autovehiculelor și al remorcilor acestora, cu modificările ulterioare (JO L 133, p. 10, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 76), precum și a articolului 4 alineatul (3) din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (JO L 263, p. 1) – Reglementare a unui stat membru care interzice înmatricularea autovehiculelor cu volanul pe dreapta

Dispozitivul

- 1) Întrucât condiționează înmatricularea pe teritoriul său a autoturismelor al căror sistem de direcție este situat pe partea dreaptă, noi sau înmatriculate anterior în alte state membre, de mutarea volanului pe partea stângă, Republica Polonă nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2a din Directiva 70/311/CEE a Consiliului din 8 iunie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sistemul de direcție al autovehiculelor și al remorcilor acestora, al articolului 4 alineatul (3) din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă cadru) și al articolului 34 TFUE.
- 2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Lituania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 73, 10.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 martie 2014 – Comisia Europeană/Republica Lituania**(Cauza C-61/12) ⁽¹⁾****(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Înmatricularea autovehiculelor — Articolele 34 TFUE și 36 TFUE — Directiva 70/311/CEE — Directiva 2007/46/CE — Conducere pe partea dreaptă într-un stat membru — Obligația, în vederea înmatriculării, de a muta pe partea stângă sistemul de direcție al autoturismelor situat pe partea dreaptă)**

(2014/C 142/04)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Steiblytė, G. Wilms și G. Zavvos, agenți)

Pârâtă: Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și R. Krasuckaitė, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Estonia (reprezentant: M. Linntam, agent), Republica Letonia (reprezentanți: I. Kalniņš și A. Nikolajeva, agenți), Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna și M. Szpunar, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Încălcarea articolului 34 TFUE, a articolului 2 a din Directiva 70/311/CEE a Consiliului din 8 iunie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sistemul de direcție al autovehiculelor și al remorcilor acestora (JO L 133, p. 10, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 76), precum și a articolului 4 alineatul (3) din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (directivă cadru) (JO L 263, p. 1) – Legislație națională care interzice înmatricularea autoturismelor noi de pasageri cu volanul pe partea dreaptă în pofida conformității acestor vehicule cu cerințele stabilite în directiva cadru și în directivele speciale – Refuzul înmatriculării autoturismelor noi de pasageri cu volanul pe partea dreaptă înmatriculate anterior într-un alt stat membru

Dispozitivul

- 1) Întrucât interzice înmatricularea autoturismelor cu volanul instalat pe partea dreaptă și/sau solicită, pentru înmatricularea autoturismelor al căror sistem de direcție este situat pe partea dreaptă, noi sau înmatriculate anterior într-un alt stat membru, ca volanul să fie mutat pe partea stângă, Republica Lituania nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2a din Directiva 70/311/CEE a Consiliului din 8 iunie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sistemul de direcție al autovehiculelor și al remorcilor acestora, al articolului 4 alineatul (3) din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă cadru) și al articolului 34 TFUE.
- 2) Obligă Republica Lituania la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Estonia, Republica Letonia și Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 118, 21.4.2012.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 20 martie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña

(Cauza C-139/12) ⁽¹⁾

(„Trimitere preliminară — A șasea directivă TVA — Scutiri — Operațiuni privind vânzarea de titluri care implică transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri imobile — Aplicarea unui impozit indirect distinct de TVA — Articolele 49 TFUE și 63 TFUE — Situație pur internă”)

(2014/C 142/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona

Pârâtă: Generalidad de Cataluña

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Tribunal Supremo – Interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (d) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) – Scutirea operațiunilor având ca obiect titluri vizate la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 – Excepție – Operațiuni privind vânzarea de titluri care implică transferul proprietății asupra unor bunuri imobile – Legislație națională care aplică achiziționării majorității capitalului social al unei societăți al cărei activ este format în principal din bunuri imobile un impozit indirect distinct de TVA.

Dispozitivul

A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei dispoziții naționale, precum articolul 108 din Legea 24/1988 din 28 iulie 1988 privind piața valorilor mobiliare (Ley 24/1988 del Mercado de Valores), astfel cum a fost modificată prin Legea 18/1991 din 6 iunie 1991 privind impozitul pe venitul persoanelor fizice (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas), care aplică achiziționării majorității capitalului social al unei societăți al cărei activ este format în principal din bunuri imobile un impozit indirect distinct de taxa pe valoarea adăugată, precum cel în discuție în litigiul principal

⁽¹⁾ JO C 174, 16.6.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Regatul Unit) – C. D./S. T.

(Cauza C-167/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 92/85/CEE — Măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează — Articolul 8 — Mamă beneficiară care a avut un copil datorită unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surrogat — Refuz de a i acorda acesteia un concediu de maternitate — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Articolul 14 — Tratament mai puțin favorabil al unei mame beneficiare în ceea ce privește acordarea unui concediu de maternitate)

(2014/C 142/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Părțile din procedura principală

Reclamant: C. D.

Pârât: S. T.

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Employment Tribunal Newcastle upon tyne – Interpretarea articolului 1 alineatul (1), a articolului 2 litera (c), a articolul 8 alineatul (1) și a articolul 11 alineatul (2) litera (b) din Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3) – Interpretarea articolului 14 și a articolului 2 alineatul (1) literele (a) (b) și (2) litera (c) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262) – Interzicere a oricărui tratament mai puțin favorabil al unei femei legat de sarcină sau de concediul de maternitate în sensul Directivei 92/85/CEE – Domeniu de aplicare – Mamă beneficiară care a recurs la reproducerea umană asistată prin intermediul unei mame surogat – Dreptul la concediu de maternitate

Dispozitivul

- 1) Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] trebuie interpretată în sensul că statele membre nu sunt obligate să acorde un concediu de maternitate în temeiul articolului 8 din această directivă unei lucrătoare, în calitate sa de mamă beneficiară care a avut un copil datorită unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat, nici chiar în cazul în care aceasta poate să alăpteze copilul respectiv după naștere sau îl alăptează în mod efectiv.
- 2) Articolul 14 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă coroborat cu articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b) și alineatul (2) litera (c) din această directivă trebuie interpretat în sensul că refuzul unui angajator de a i acorda concediu de maternitate unei mame beneficiare care a avut un copil datorită unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat nu constituie o discriminare pe criterii de sex.

⁽¹⁾ JO C 194, 30.6.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de The Equality Tribunal – Irlanda) – Z/A Government Department, the Board of Management of a Community School

(Cauza C-363/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Mamă beneficiară care a avut un copil datorită unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat — Refuz de a i se acorda un concediu plătit echivalent cu concediul de maternitate sau cu concediul de adopție — Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Interdicția oricărei discriminări pe motive de handicap — Mamă beneficiară care se află în incapacitate de a purta o sarcină — Existența unui handicap — Validitatea Directivelor 2006/54 și 2000/78)

(2014/C 142/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

The Equality Tribunal

Părțile din procedura principală

Reclamant: Z

Pârâți: A Government Department, the Board of Management of a Community School

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare – The Equality Tribunal (Irlanda) – Interpretarea articolelor 4 și 14 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262) – Interpretarea articolului 3 alineatul (1) și a articolului 5 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) – Mamă biologică care a recurs la maternitatea surogat – Persoană care suferă de o incapacitate fizică care o împiedică să dea naștere unui copil – Dreptul la un concediu de maternitate

Dispozitivul

- 1) *Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă, în special articolele 4 și 14 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că nu constituie o discriminare pe motive de sex faptul de a refuza unei lucrătoare, în calitatea sa de mamă beneficiară care a avut un copil datorită unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat, acordarea unui concediu plătit echivalent cu concediul de maternitate.*

Situația unei astfel de mame beneficiare în ceea ce privește acordarea unui concediu de adopție nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive.

- 2) *Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretată în sensul că nu constituie o discriminare pe motive de handicap faptul de a refuza acordarea unui concediu plătit echivalent cu concediul de maternitate sau cu concediul de adopție unei lucrătoare care se află în incapacitate de a purta o sarcină și care a recurs la un contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat.*

Validitatea acestei directive nu poate fi apreciată în raport cu Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, însă directiva menționată trebuie să facă, în măsura posibilului, obiectul unei interpretări conforme cu această convenție.

⁽¹⁾ JO C 311, 13.10.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014 – Comisia Europeană/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-427/12) ⁽¹⁾

(Acțiune în anulare — Alegerea temeiului juridic — Articolele 290 TFUE și 291 TFUE — Act delegat și act de punere în aplicare — Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Articolul 80 alineatul (1) — Produse biocide — Agenția Europeană pentru Produse Chimice — Stabilirea taxelor de către Comisie)

(2014/C 142/08)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, C. Zadra și E. Manhaeve, agenți)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: L. Visaggio și A. Troupiotis, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Moore și I. Šulce, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtelor: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, E. Ruffer și D. Hadroušek, agenți), Regatul Danemarcei (reprezentanți: V. Pasternak Jørgensen și C. Thorning, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas și N. Rouam, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și M. Noort, agenți), Republica Finlanda (reprezentanți: H. Leppo și M. J. Leppo, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: C. Murrell și M. Holt, agenți, asistați de B. Kennelly, barrister)

Obiectul

Acțiune în anulare – Art. 80 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, p. 1), în măsura în care prevede adoptarea de măsuri de stabilire a taxelor care se plătesc Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) printr-un act de punere în aplicare, potrivit articolului 291 TFUE, iar nu printr-un act delegat, în conformitate cu articolul 290 TFUE – Alegerea temeiului juridic – Atribuire a competențelor de reglementare pe care legiuitorul Uniunii le poate atribui Comisiei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Republica Finlanda, precum și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 355, 17.11.2012.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 20 martie 2014 – Rouse Industry/Comisia Europeană

(Cauza C-271/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Bulgaria sub forma renunțării la anumite creanțe — Decizie a Comisiei prin care acest ajutor este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea „ajutor nou” — Obligația de motivare)

(2014/C 142/09)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Recurentă: Rouse Industry (reprezentanți: A Angelov și S Panov, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Urraca Caviedes și D. Stefanov, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 martie, Rouse Industry/Comisia Europeană (T-489/11) prin care Tribunalul a respins acțiunea reclamantei având ca obiect anularea în parte a Deciziei 2012/706/UE a Comisiei din 13 iulie 2011 privind ajutoarele de stat SA.28903 (C 12/10) (ex N 389/09) acordate de Bulgaria în favoarea Rouse Industry (JO 2012, L 320, p. 27) – Ajutor de stat sub forma renunțării la creanțe – Decizie prin care acest ajutor este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Încălcarea normelor procedurale prin care se aduce atingere drepturilor reclamantei – Încălcarea de către Tribunal a dreptului Uniunii

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Obligă Rouse Industry AD la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 207, 20.7.2013.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sozialgericht Duisburg (Germania) la 16 ianuarie 2014 –
Ana-Maria Talasca, Angelina Talasca/Stadt Kevelaer**

(Cauza C-19/14)

(2014/C 142/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Duisburg

Părțile din procedura principală

Reclamante: Ana-Maria Talasca, Angelina Talasca

Pârât: Stadt Kevelaer

Întrebările preliminare

- a) Articolul 7 alineatul 1 al doilea paragraf din cartea a II-a a Codului social german este compatibil cu dreptul Comunității Europene?
- b) În cazul unui răspuns negativ, Republica Federală Germania trebuie să modifice legislația în vigoare sau rezultă o nouă situație juridică, iar în condițiile date, care este aceasta?
- c) Articolul 7 alineatul 1 al doilea paragraf din cartea a II-a a Codului social german rămâne în vigoare până când instituțiile Republicii Federale Germania efectuează o modificare legislativă (eventual) necesară?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšším správním soudem (Republica Cehă) la
18 decembrie 2013 – ŠKO-ENERGO, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství**

(Cauza C-43/14)

(2014/C 142/11)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšším správním soudem

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ŠKO-ENERGO, s.r.o.

Pârâtă: Odvolací finanční ředitelství

Întrebarea preliminară

Articolul 10 din Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unor dispoziții naționale care prevăd că alocarea gratuită de cote de emisie de gaze în perioada în discuție este supusa impozitului pe donații?

⁽¹⁾ JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Ítéltábla la 27 ianuarie 2014 – procedură penală împotriva lui István Balázs și a lui Dániel Papp

(Cauza C-45/14)

(2014/C 142/12)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Ítéltábla

Părțile din procedura principală

Inculpați: István Balázs, Dániel Papp

Pârâți: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Întrebările preliminare

Reglementarea sau nereglementarea incriminării legal formulate care este vizată la articolul 2 din codul de procedură penală maghiar:

- 1) este contrară punerii în aplicare a „dreptului la o cale de atac eficientă și la acces la o instanță judecătorească imparțială” consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- 2) conduce la o încălcare a „dreptului de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune”, vizat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, la articolul 14 alineatul 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și la articolul 4 alineatul (1) din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950.
- 3) și/sau a „interzicerii abuzului de drept”, vizată la articolul 54 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 28 ianuarie 2014 – Jürgen Kaiser/Condor Flugdienst GmbH

(Cauza C-46/14)

(2014/C 142/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Rüsselsheim

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jürgen Kaiser

Pârât: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

Un transportator aerian trebuie să susțină și să dovedească, pentru a putea să se prevaleze de posibilitatea de exonerare prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul [261/2004] ⁽¹⁾, că a adoptat toate măsurile rezonabile pentru evitarea consecințelor previzibile ale unei circumstanțe excepționale, sub forma unei anulări sau a unei întârzieri prelungite, ori că nu dispunea de posibilitatea de a adopta astfel de măsuri rezonabile?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, JO L 46, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 4 februarie 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Cauza C-51/14)

(2014/C 142/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Pârât: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1998/78 ⁽¹⁾ reglementează exhaustiv înlocuirea zahărului cu privire la compensarea cheltuielilor de depozitare, iar această prevedere nu impune condiția ca zahărul care va fi supus substituirii să provină de la un alt producător stabilit pe teritoriul național al aceuiași stat membru?
- 2) În caz afirmativ: articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1998/78 prevede, pentru obținerea rambursării cheltuielilor de depozitare, condiția ca zahărul C destinat substituirii să fie „înlocuit fizic” la producător?
- 3) În situația în care articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2670/81 ⁽²⁾ este aplicabil în cazul substituirii zahărului: dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2670/81, în cazul în care producătorul solicită rambursarea cheltuielilor de depozitare, includ presupunerea că zahărul C destinat substituirii se „înlocuiește fizic” la producător?
- 4) Cu titlu subsidiar: dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2670/81 sunt nevalide în măsura în care impun ca zahărul destinat substituirii „să fie produs pe teritoriul național al aceuiași stat membru”?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1998/78 al Comisiei din 18 august 1978 de stabilire a normelor de aplicare pentru compensarea costurilor de depozitare pentru zahăr (JO L 231, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2670/81 al Comisiei din 14 septembrie 1981 de stabilire a normelor de aplicare pentru producția de zahăr care depășește cotele (JO L 262, p. 14).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 4 februarie 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Cauza C-52/14)

(2014/C 142/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Pârât: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Întrebările preliminare

- 1) În ceea ce privește întreruperea termenului de prescripție, „autoritatea competentă”, în sensul dispozițiilor articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾, este cea care răspunde de faza de cercetare sau de urmărire, indiferent dacă ea este cea care a acordat mijloacele financiare? Acțiunea de cercetare sau de urmărire în justiție trebuie să fie orientată spre instituirea unei măsuri sau a unei sancțiuni administrative?
- 2) „Persoana în cauză”, în sensul articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95 poate fi și un angajat al unei întreprinderi care a fost audiat ca martor?
- 3) „[O]rice act [...] adus la cunoștința persoanei în cauză, cu privire la cercetarea sau urmărirea în justiție a abaterii respective” [articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95] trebuie să fie o eroare concretă a producătorului la calculul producției de zahăr (ansambluri de situații), care în mod normal este prezumată sau constatată doar în cadrul unei verificări a organismului de piață? Un raport final, întocmit la încheierea unei verificări sau care evaluează rezultatul verificării, în cadrul căruia nu se formulează întrebări privind anumite ansambluri de situații, poate constitui de asemenea „un act de cercetare” adus la cunoștință?
- 4) Faptele privind „abateri repetate”, în sensul articolului (3) alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95, impun ca actele sau omisiunile calificate ca abateri să fi fost săvârșite într-un interval scurt, pentru a putea fi apreciate ca o „repetare”? În caz afirmativ: intervalul scurt de timp se pierde printre altele prin faptul că, în cadrul unui an de comercializare a zahărului, abaterea la determinarea unei cantități de zahăr se săvârșește numai o dată și se repetă doar în viitorul an de comercializare sau în unul ulterior?
- 5) Fapta repetării în sensul articolului (3) alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95 poate înceta din cauză că, având în vedere complexitatea situației de fapt, autoritatea competentă nu a verificat întreprinderea sau nu a verificat-o regulat ori aprofundat?
- 6) Când începe să curgă dublul termenului de prescripție de opt ani în sensul articolului (3) alineatul (1) al patrulea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95 în cazul unor abateri continue sau repetate? Acest termen de prescripție începe să curgă la sfârșitul fiecărei acțiuni calificate ca abatere [articolul 3 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul] sau la finalul ultimei acțiuni calificate ca abatere [articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul]?
- 7) Dublul termenului de prescripție de opt ani prevăzut la articolul 3 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul poate fi întrerupt prin acțiuni de cercetare sau de urmărire în justiție ale autorității competente?
- 8) În cazul diferitor ansambluri de situații, de care se ține seama la determinarea subvențiilor, termenele de prescripție care trebuie calculate în temeiul articolului 3 alineatul 1 din regulamentul se vor determina separat, în funcție de ansamblul de situații (abateri)?
- 9) Curgerea dublului termenului de prescripție în sensul articolului 3 alineatul (1) al patrulea paragraf din Regulamentul nr. 2988/95 depinde de cunoașterea abaterii de către autoritatea competentă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 6 februarie 2014 –
Hauptzollamt Hannover/Amazon EU Sàrl**

(Cauza C-58/14)

(2014/C 142/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurent: Hauptzollamt Hannover

Intimată: Amazon EU Sàrl

Întrebările preliminare

- 1) Descrierea mărfurilor clasificate la subpoziția 8543 7010 din Nomenclatura combinată ⁽¹⁾ trebuie înțeleasă în sensul că la această subpoziție se clasifică doar aparatele care au exclusiv funcții de traducere sau de dicționar?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, la subpoziția 8543 7010 din Nomenclatura combinată se clasifică și aparate a căror funcție de traducere sau de dicționar nu este semnificativă în comparație cu funcția lor principală (în speță funcția de citire)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea Regulamentului (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 284, p. 1, rectificare în JO 2011, L 204, p. 26).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgerichts Hamburg (Germania) la 7 februarie 2014 –
Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export/Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Cauza C-59/14)

(2014/C 142/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

- 1) Într-un caz în care încălcarea unei dispoziții de drept al Uniunii este descoperită doar după producerea prejudiciului, abaterea a cărei existență este necesară pentru începutul curgerii termenului de prescripție, în temeiul articolului 3 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ și care este definită la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, presupune în mod cumulativ, pe lângă acțiunea sau omisiunea unui agent economic, și producerea unui prejudiciu pentru bugetul general al Uniunii sau pentru bugetele gestionate de către aceasta, astfel încât termenul de prescripție curge abia după producerea prejudiciului sau termenul de prescripție curge independent de momentul producerii prejudiciului, odată cu acțiunea sau omisiunea agentului economic, săvârșită cu încălcarea unei dispoziții de drept al Uniunii?

2) În ipoteza în care răspunsul la prima întrebare este că termenul de prescripție curge abia după producerea prejudiciului:

în contextul rambursării unei restituiri la export acordate în mod definitiv, prejudiciul, așa cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 se produce deja la momentul plății sumei egale cu restituirea la export în sensul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 565/80, fără să fi fost eliberată garanția prevăzută la articolul 6 din Regulamentul nr. 565/80 ori prejudiciul se produce abia la momentul eliberării garanției și anume la acordarea definitivă a restituirii la export?

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 februarie 2014 –
Finanzamt Linz/Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz**

(Cauza C-66/14)

(2014/C 142/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt Linz

Pârâtă: Bundesfinanzgericht Außenstelle Linz

Cu participarea: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 107 TFUE (fostul articol 87 CE) coroborat cu articolul 108 alineatul (3) TFUE [fostul articol 88 alineatul (3) CE] se opune unei măsuri naționale potrivit căreia, în cadrul impozitării grupului de întreprinderi, amortizarea fondului comercial – care reduce baza de impozitare și astfel cuantumul impozitului – trebuie efectuată la achiziționarea unei participații la o societate rezidentă, în timp ce, în alte cazuri de impozitare a venitului și a profitului, la achiziționarea unei participații nu este permisă o astfel de amortizare a fondului comercial?
- 2) Articolul 49 TFUE (fostul articolul 43 CE) coroborat cu articolul 54 TFUE (fostul articol 48 CE) se opune unor dispoziții ale unui stat membru potrivit cărora, în cadrul impozitării grupului de întreprinderi, la achiziționarea unei participații la o societate rezidentă trebuie să se efectueze o amortizare a fondului comercial, în timp ce în cazul achiziționării unei participații la o societate nerezidentă (în special cu sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene) o astfel de amortizare a fondului comercial nu poate fi efectuată?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundessozialgericht (Germania) la 10 februarie 2014 –
Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic și alții**

(Cauza C-67/14)

(2014/C 142/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundessozialgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jobcenter Berlin Neukölln

Pârâți: Nazifa Alimanovic și alții

Întrebările preliminare

- 1) Cu excepția acordării prestațiilor exclusiv în statul membru în care persoana în cauză este rezidentă, care este prevăzută la articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ⁽¹⁾, principiul egalității de tratament prevăzut la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se aplică și prestațiilor speciale în numerar de tip necontributiv în sensul articolului 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, prevederile care transpun articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE ⁽²⁾ în dreptul național pot restrânge principiul egalității de tratament prevăzut la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și, dacă este cazul, în ce măsură având în vedere că în temeiul acestora se refuză, fără excepție, accesul la prestații atunci când dreptul de ședere al unui cetățean al Uniunii în alt stat membru se întemeiază în mod exclusiv pe obiectivul căutării unui loc de muncă?
- 3) Articolul 45 alineatul (2) TFUE coroborat cu articolul 18 TFUE se opune unei dispoziții de drept național care, pe durata dreptului de ședere întemeiat exclusiv pe căutarea unui loc de muncă, independent de legătura cu statul membru gazdă, refuză fără excepție să acorde cetățenilor Uniunii care, în căutarea unui loc de muncă, pot invoca dreptul de liberă circulație, o prestație socială menită să le asigure subzistența și să le faciliteze accesul pe piața muncii?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului european și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166/1, p. 1, Ediție specială 05/vol. 7, p. 82).

⁽²⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, rectificare în JO 2004, L 229, p. 35, L 197, p. 34, precum și în JO 2007, L 204, p. 28, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Sibiu (România) la data de 10 februarie 2014 –
Dragoș Constantin Târșia/Statul român – prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public
Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor**

(Cauza C-69/14)

(2014/C 142/20)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Sibiu

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dragoș Constantin Târșia

Pârâți: Statul român, prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor

Întrebarea preliminară

Art[icolele] 17, 20, 21 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art[icolul] 6 din Tratatul Uniunii Europene, articolul 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, principiul securității juridice tras din dreptul comunitar și jurisprudența CJUE pot fi interpretate ca opunându-se unei reglementări precum articolul 21 alineatul (2) din Legea nr. 554/2004 care prevede posibilitatea revizuirii hotărârilor judecătorești interne pronunțate exclusiv în materia contenciosului administrativ în ipoteza încălcării principiului priorității dreptului comunitar și nu permite posibilitatea revizuirii hotărârilor judecătorești interne pronunțate în alte materii decât contenciosul administrativ (civile, penale) în ipoteza încălcării aceluiași principiu al priorității dreptului comunitar prin aceste din urmă hotărâri?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof Hertogenbosch (Țările de Jos) la 10 februarie 2014 – X/Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

(Cauza C-72/14)

(2014/C 142/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Apelant: X

Intimat: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

Întrebările preliminare

- 1) În Hotărârea Fitzwilliam ⁽¹⁾, Curtea de Justiție a statuat că un certificat E101 emis de o instituție competentă a unui stat membru este obligatoriu pentru instituțiile de asigurări sociale din alte state membre, chiar și atunci când conținutul acestui certificat ar fi inexact. Această concluzie se aplică și în cazuri precum cel din speță, în care normele de stabilire a competenței prevăzute în regulament ⁽²⁾ nu sunt aplicabile?
- 2) Pentru răspunsul la această întrebare prezintă importanță faptul că instituția competentă nu a intenționat să emită un certificat E101, dar, pentru motive proprii, a utilizat în mod conștient și deliberat documente care, datorită formei și conținutului lor, creau impresia unor certificate E101, în timp ce persoana interesată considera și putea să considere în mod rezonabil că a obținut un astfel de certificat?

⁽¹⁾ Hotărârea din 10 februarie 2000, FTS (C-202/97, Rec., I-883).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 10 februarie 2014 – UAB „Eturas” și alții/Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(Cauza C-74/14)

(2014/C 142/22)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamanți: UAB „Eturas” și alții

Pârât: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Terți intervenienți: UAB „Aviaeuropa”, UAB „Grand Voyage”, UAB „Kalnų upė”, UAB „Keliautojų klubas”, UAB „Smaragdas travel”, UAB „700LT”, UAB „Aljus ir Ko”, UAB „Gustus vitae”, UAB „Tropikai”, UAB „Vipauta”, UAB „Vistus”

Întrebările preliminare

- 1) Într-o situație în care operatorii economici participă la un sistem comun de informații computerizate precum cel descris în speță și în care Consiliul Concurenței a făcut dovada că în sistemul menționat au fost introduse o notificare referitoare la aplicarea unei restricții privind reducerile și o limitare tehnică privind cota reducerilor, articolul 101 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se poate prezuma că operatorii economici în cauză au avut cunoștință sau trebuie să fi avut cunoștință despre notificarea introdusă în sistemul de informații computerizate și că, întrucât nu s-au opus aplicării unei astfel de restricții privind reducerile, aceștia au acceptat-o în mod tacit, iar pentru acest motiv poate fi angajată răspunderea lor pentru implicarea în practici concertate în temeiul articolului 101 alineatul (1) TFUE?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, ce factori ar trebui luați în considerare pentru a stabili dacă operatorii economici care participă la un sistem comun de informații computerizate în împrejurări precum cele din litigiul principal au fost implicați în practici concertate în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Hannover (Germania) la 14 februarie 2014 – TUIfly GmbH/Harald Walter

(Cauza C-79/14)

(2014/C 142/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TUIfly GmbH

Pârât: Harald Walter

Întrebările preliminare

- I. Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 trebuie interpretat în sensul că o „devansare” necomunicată a unui zbor, având drept consecință imposibilitatea pasagerilor de a efectua acest zbor, intră de asemenea în domeniul de aplicare al regulamentului?
- II. Regulamentul trebuie să fie interpretat în sensul că, cu excepția articolului 5, cauza întârzierii nu este decisivă?
- III. Se aduce atingere obiectivului regulamentului, respectiv acela de a compensa prejudiciul constând într-o pierdere de timp, și în situația în care pasagerul ar ajunge mai devreme și, prin urmare, ar fi afectat timpul de care dispune înainte de zbor?
- IV. Lipsa comunicării devansării zborului, care a avut drept consecință ajungerea la destinația de vacanță mai târziu decât era prevăzut, determină aplicarea regulamentului?
- V. Finalitatea regulamentului trebuie să fie aceea de a asigura un înalt nivel de protecție, având drept consecință protecția pasagerului împotriva oricărei restricționări a timpului de care dispune, ceea ce este valabil și în cazul unei devansări?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, JO L 146, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 17 februarie 2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV/College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Cauza C-81/14)

(2014/C 142/24)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nannoka Vulcanus Industries BV

Pârât: College van gedeputeerde staten van Gelderland

Întrebările preliminare

- 1) Din dispozițiile anexei II B la Directiva 1999/13/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații rezultă că, cu derogare de la respectarea programului cuprins în această anexă, trebuie să se acorde o prelungire a termenului agentului instalațiilor pentru care se poate presupune un conținut constant în materie uscată al produsului, iar acest conținut se poate utiliza în vederea definirii punctului de referință pentru reducerea emisiilor, în cazul în care substituenți fără solvenți sau cu conținut redus de solvenți sunt încă în curs de sintetizare?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 2) Pentru acordarea unei prelungiri a termenului de punere în aplicare a sistemului de reducere a emisiilor, în sensul anexei II B la Directiva 1999/13/CE este necesară o anumită exploatare a instalației de către agent sau o aprobare a autorității competente?
- 3) Pe baza căror criterii se poate stabili durata prelungirii termenului în sensul anexei II B la Directiva 1999/13/CE?

⁽¹⁾ JO L 85, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 5.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte Suprema di Cassazione (Italia) la 17 februarie 2014
– Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile**

(Cauza C-82/14)

(2014/C 142/25)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte Suprema di Cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamant: Agenzia delle Entrate

Pârâtă: Nuova Invincibile

Întrebările preliminare

O măsură [precum amnistia fiscală prevăzută la articolul 9 alineatul 17 din Legea nr. 289/2002 privind perioade anterioare și care vizează despăgubirea, într-o anumită măsură, a persoanelor care s-au confruntat cu catastrofe naturale] care are incidență asupra sumelor globale primite (sau care urmează să fie primite) după aplicarea TVA-ului este vizată sau nu este vizată de interdicția care rezultă din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 17 iulie 2008 în cauza C-132/06?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 17 februarie 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD/Komisija za zashtita ot diskriminatsia

(Cauza C-83/14)

(2014/C 142/26)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Pârâtă: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Intervenienți: Anelia Nikolova și Dărzhavna komisia za energiyno i vodno regulirane

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „origine etnică” utilizată în cuprinsul Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 ⁽¹⁾ de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică și al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretată în sensul că include un grup compact de cetățeni bulgari de origine romă, precum aceia care locuiesc în cartierul „Gizdova mahala” al orașului Dupnitsa?
- 2) Noțiunea „situație comparabilă” în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/43 este aplicabilă prezentei situații de fapt în care, în cartierele în care locuiesc romi, instrumentele de măsură comerciale sunt instalate la o înălțime de 6-7 metri, în timp ce, în cartierele în care nu există o populație de origine romă compactă, aceleași instrumente sunt instalate, în general, la o înălțime mai mică de 2 metri?
- 3) Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/43 trebuie interpretat în sensul că instalarea instrumentelor de măsură comerciale la o înălțime de 6-7 metri în cartierele în care trăiesc romi reprezintă un tratament mai puțin favorabil al populației de origine romă în comparație cu populația de altă origine etnică?
- 4) În cazul în care este vorba despre un tratament mai puțin favorabil, dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că, raportat la situația de fapt din procedura principală, acest tratament se întemeiază în totalitate sau parțial pe împrejurarea că grupul etnic este format din romi?
- 5) În lumina Directivei 2000/43, este permisă o dispoziție națională precum alineatul (1) punctul 7 din dispozițiile de completare a Legii privind protecția împotriva discriminării (Zakon za zatshtita ot diskriminatsia, denumită în continuare „ZZD”), conform căruia prin „tratament defavorabil” se înțelege orice faptă, acțiune sau omisiune care aduce atingere direct sau indirect unor drepturi sau interese legitime?
- 6) Noțiunea „practică aparent neutră” în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/43 este aplicabilă practicii CEZ Razpredelenie Bulgaria AD, care instalează instrumente de măsură comerciale la o înălțime de 6-7 metri? Noțiunea „aparent” trebuie interpretată în sensul că practica este în mod vădit neutră sau în sensul că este neutră doar la prima vedere, adică în sensul că, în aparență, este neutră?
- 7) Pentru a exista o discriminare indirectă în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/43 este necesar ca prin practica neutră să se creeze o situație deosebit de nefavorabilă pentru respectivele persoane pe motivul rasei sau al originii lor etnice sau este suficient ca această practică să afecteze numai persoanele de o anumită origine etnică? În acest context, ținând seama de articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/43, este permisă o dispoziție națională precum articolul 4 alineatul (3) din ZZD, conform căreia există o discriminare indirectă în cazul în care se creează o situația mai puțin favorabilă pentru o persoană din cauza caracteristicilor prevăzute la alineatul (1) (inclusiv din cauza apartenenței etnice)?
- 8) Cum trebuie interpretată noțiunea „într-o situație specială dezavantajoasă” în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/43? Corespunde această noțiune celei de la articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/43 – „[tratament] mai puțin favorabil” – sau cuprinde numai acele diferențe de tratament considerate deosebit de nefavorabile, vădite și grave? Practica prezentată în prezenta cauză reprezintă o situație deosebit de nefavorabilă? În cazul în care nu poate fi vorba despre crearea unei situații discriminatorii deosebit de nefavorabile, vădite și grave, sunt suficiente datele prezentate pentru a respinge discriminarea indirectă (fără a verifica dacă respectiva practică este justificată, adecvată și necesară pentru atingerea unui obiectiv legal)?
- 9) În lumina articolului 2 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2000/43, sunt permise dispoziții naționale precum cele ale articolului 4 alineatele (2) și (3) din ZZD, care condiționează existența unei discriminări directe de un „tratament mai puțin favorabil” și a unei discriminări indirecte de „crearea unei situații mai puțin favorabile”, fără a face distincția existentă în directivă în funcție de gravitatea respectivului tratament nefavorabil?
- 10) Articolul (2) alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/43 trebuie interpretat în sensul că, în vederea asigurării securității rețelei electrice și a măsurării conforme a energiei electrice consumate, practica în discuție a CEZ Razpredelenie Bulgaria AD este justificată din punct de vedere obiectiv? Ținând seama de obligația reclamantei de a facilita consumatorilor accesul liber la afișajele contoarelor de energie electrică, este această practică și adecvată? Este această practică necesară în cazul în care prin publicațiile din presă au fost făcute cunoscute și alte mijloace tehnice și financiare accesibile pentru siguranța instrumentelor de măsură comerciale?

⁽¹⁾ JO L 180, p. 22, Ediție specială, 20/vol. 1, p. 19.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Spania) la
18 februarie 2014 – Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega**

(Cauza C-86/14)

(2014/C 142/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Marta León Medialdea

Pârâtă: Ayuntamiento de Huetor Vega

Întrebările preliminare

- 1) Lucrătorul pe durată nedeterminată nepermanent, astfel cum este definit de legislația și de jurisprudența spaniolă, reprezintă, conform definiției din Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾, un lucrător cu contract pe durată determinată?
- 2) Sunt compatibile cu dreptul Uniunii o interpretare și o punere în aplicare a dreptului intern de către instanța națională, potrivit căreia, în cazul contractelor de muncă pe durată determinată din sectorul public, încheiate cu încălcarea legii, care sunt transformate în contracte pe durată nedeterminată nepermanente, administrația poate proceda la ocuparea sau desființarea unilaterală a postului, fără să acorde lucrătorului o indemnizație și fără să fie prevăzute alte măsuri care să limiteze folosirea abuzivă a contractelor pe durată determinată?
- 3) Ar fi compatibil cu dreptul Uniunii același comportament al administrației în cazul în care, atunci când procedează la ocuparea sau la desființarea postului, ar acorda indemnizația prevăzută pentru încetarea contractelor temporare încheiate cu respectarea legii?
- 4) Ar fi compatibil cu dreptul Uniunii același comportament al administrației în cazul în care, atunci când decide să ocupe sau să desființeze postul, ar trebui să recurgă la procedurile și motivele prevăzute pentru concedierea pentru motive obiective și să plătească aceeași indemnizație?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte Suprema di Cassazione (Italia) la 21 februarie 2014
– A2A SpA/Agenzia delle Entrate**

(Cauza C-89/14)

(2014/C 142/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte Suprema di Cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: A2A SpA

Intimată: Agenzia delle Entrate

Întrebarea preliminară

Articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ și articolele 9, 11 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a regulamentul menționat anterior ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care, în ceea ce privește o acțiune de recuperare a unui ajutor de stat ca urmare a unei decizii a Comisiei notificate la 7 iunie 2002, stabilește că dobânzile sunt determinate în temeiul dispozițiilor capitolului V din Regulamentul nr. 794/2004 (și anume, mai precis, al articolelor 9 și 11) și, prin urmare, cu aplicarea ratei dobânzii conform sistemului dobânzilor compuse?

⁽¹⁾ JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 42).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Câmpulung (România) la data de 25 februarie 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran/SC Suport Colect SRL

(Cauza C-92/14)

(2014/C 142/29)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Judecătoria Câmpulung

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Pârâtă: SC Suport Colect SRL

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile Directivei nr. 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și ale Directivei nr. 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului ⁽²⁾ sunt aplicabile și unui contract de credit încheiat la 5 octombrie 2006, anterior aderării României la Uniunea Europeană, dar ale cărui efecte se produc și în prezent, dispozițiile sale fiind supuse executării la acest moment, ca urmare a unor cesiuni succesive a creanței înscrise în acesta?
- 2) În situația în care răspunsul la prima întrebare este pozitiv, clauze cum sunt cele privitoare la „serviciul datoriei împrumutatului” prin raportare la existența unor întârzieri de plată ale debitorului, precum și cele privitoare [la] creșterea dobânzii după trecerea unui an, urmând ca după acest moment ea să fie formată din dobânda de referință variabilă a Băncii Comerciale Române, care se afișează la sediile băncii, la care se adaugă 1,90 [puncte procentuale], pot fi considerate abuzive în conformitate cu Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii?
- 3) Principiul protecției jurisdicționale efective a drepturilor conferite justițiabililor de dreptul Uniunii, astfel cum acesta este garantat la art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune unei dispoziții de drept național, cum este cea prevăzută de art. 120 din Ordonanța de Urgență nr. 99 din decembrie 2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, care recunoaște caracterul de titlu executoriu unui contract de credit bancar, încheiat în lipsa unei forme autentice și fără a exista posibilitatea pentru debitor de a negocia clauzele acestuia, în baza căruia, cu o verificare sumară și după obținerea încuviințării executării silită într-o procedură necontencioasă, cu posibilități restrânse pentru judecător de a cerceta întinderea creanței, executorul judecătoresc să poată trece la executarea silită a bunurilor debitorului?

- 4) Directiva 93/13/CE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive [în contractele] încheiate cu consumatorii trebuie interpretată în sensul că se opune ca o reglementare a unui stat membru, precum art. 372 și următoarele din vechiul Cod de procedură civilă, să permită creditorului să pretindă executarea unei prestații derivate din clauze contractuale abuzive procedând la executarea bunului grevat de garanție prin vânzarea bunului imobil în pofida opoziției consumatorului, fără o evaluare a clauzelor contractuale de către o instanță independentă?
- 5) Existența în legislația națională a unei prevederi cum este cea a art. 120 din Ordonanța de Urgență nr. 99 din decembrie 2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, care recunoaște caracterul de titlu executoriu unui contract de credit bancar, este de natură a aduce atingere dreptului la libera stabilire prevăzut de art. 49, cât și la libera prestare a serviciilor, prevăzut de art. [56] din TFUE, prin descurajarea cetățenilor Uniunii de a se stabili într-un stat în care unui contract bancar, încheiat de o instituție privată, i se recunoaște o valoare egală cu cea a unui titlu executoriu reprezentat de o sentință judecătorească?
- 6) Dacă răspunsul la întrebările de mai sus este pozitiv, instanța națională are posibilitatea de a invoca din oficiu caracterul neexecutoriu al unui asemenea titlu, prin care se execută silit o creanță menționată într-un asemenea contract?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

⁽²⁾ JO L 133, p. 66.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 27 februarie 2014 – Flight Refund Ltd/
Deutsche Lufthansa AG**

(Cauza C-94/14)

(2014/C 142/30)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Flight Refund Ltd

Pârâtă: Deutsche Lufthansa AG

Întrebările preliminare

- 1) Este posibil ca o creanță izvorâtă dintr-o despăgubire întemeiată pe articolul 19 din Convenția de la Montréal să fie valorificată în cadrul procedurii europene de somație de plată?
- 2) În ceea ce privește o creanță izvorâtă dintr-o despăgubire întemeiată pe articolul 19 din Convenția de la Montréal, competența notarului – asimilat unei instanțe naționale – abilitat să emită o somație europeană de plată și, după trecerea la procedura contencioasă în urma opoziției pârâtului, competența jurisdicțională sunt stabilite prin normele referitoare la competență prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1896/2006”), Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 44/2001”), și/sau de Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, redactată la Montréal la 28 mai 1999 (denumită în continuare „Convenția de la Montréal”)? Care este raportul dintre aceste norme de drept?
- 3) În cazul în care normele de competență prevăzute de Convenția de la Montréal prevalează, reclamantul își poate valorifica creanța, inclusiv în lipsa oricărui element de legătură suplimentar, la alegerea sa, în fața unei instanțe stabilite pe teritoriul unui stat parte, sau chiar instanța în fața căreia își valorifică creanța trebuie să fie competentă teritorial în temeiul normelor de procedură din statul membru de care aparține?

În plus, cum trebuie interpretată norma de competență opțională prevăzută de Convenția de la Montréal, care face trimitere la instanța de la locul unde se află sediul de afaceri al operatorului de transport unde a fost încheiat contractul?

- 4) O somație europeană de plată care a fost emisă cu încălcarea obiectului regulamentului sau de o autoritate necompetentă material poate face obiectul unei reexaminări din oficiu? Sau procedura contencioasă care urmează unei opoziții trebuie să fie, într-adevăr, în lipsa competenței, clasată din oficiu sau la cerere?
- 5) În măsura în care instanțele maghiare sunt competente să se pronunțe cu privire la procedura contencioasă, normele de drept procedural național trebuie interpretate în acest caz în conformitate cu dreptul Uniunii și Convenția de la Montréal, în sensul că acestea desemnează în mod necesar cel puțin o instanță care, chiar și în lipsa oricărui alt element de legătură, are obligația de a soluționa pe fond procedura contencioasă care urmează opoziției?

⁽¹⁾ JO L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108.

⁽²⁾ JO L 12, 16.1. 2001, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal de grande instance de Nîmes (Franța) la
28 februarie 2014 – Jean-Claude Van Hove/CNP Assurance SA**

(Cauza C-96/14)

(2014/C 142/31)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Nîmes

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jean-Claude Van Hove

Pârâtă: CNP Assurance SA

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că noțiunea de clauză care se referă la definirea obiectului contractului vizată de această prevedere cuprinde o clauză stipulată într-un contract de asigurare având ca obiect garantarea acoperirii ratelor datorate împrumutătorului în caz de incapacitate totală de muncă a împrumutatului, care exclude asiguratul de la beneficiul acestei garanții dacă este declarat apt să exercite o activitate neremunerată?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la
3 martie 2014 – SMK Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága,
Nemzeti Adó- és Vámhivatal**

(Cauza C-97/14)

(2014/C 142/32)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SMK Kft

Pârâte: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 55 din Directiva privind TVA-ul ⁽¹⁾, în vigoare până la 1 ianuarie 2010, trebuie interpretat în sensul că se referă doar la acele persoane impozabile destinate ale serviciilor prestate, care nu sunt identificate sau nu sunt obligate să fie identificate în scopuri de TVA în statul membru pe teritoriul căruia sunt prestate efectiv serviciile?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, pentru a stabili locul prestării de servicii, se aplică exclusiv articolul 52 din Directiva privind TVA-ul?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 55 din Directiva privind TVA-ul, în vigoare până la 1 ianuarie 2010, trebuie interpretat în sensul că, atunci când o persoană impozabilă destinatară a unor servicii subcontractate dispune sau ar trebui să dispună de un număr de identificare în scopuri de TVA în mai multe state membre, este exclusiv decizia destinatarului ce cod de înregistrare fiscală folosește pentru a beneficia de serviciile prestate (inclusiv în cazul în care persoana impozabilă destinatară a serviciilor prestate este considerată a fi stabilită în statul membru pe teritoriul căruia sunt prestate efectiv serviciile, dar are de asemenea un număr de identificare în scopuri de TVA în alt stat membru)?
- 4) În ipoteza în care răspunsul la a treia întrebare este în sensul că destinatarul serviciilor prestate are un drept nelimitat de decizie, articolul 55 din Directiva privind TVA-ul trebuie interpretat în sensul că:
  - se poate considera că, până la 31 decembrie 2009, serviciile au fost prestate sub numărul de identificare în scopuri de TVA indicat de către destinatarul serviciilor respective, dacă acesta are, de asemenea, statutul de persoană impozabilă înregistrată (stabilită) în alt stat membru, iar produsele sunt expediate sau transportate în afara statului membru în care s-a prestat efectiv serviciul?
  - are efect asupra determinării locului prestării serviciilor faptul că destinatarul prestării este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, care livrează produsele finite prin expedierea sau transportul acestora în afara statului membru în care s-au prestat serviciile unui cumpărător intermediar care, la rândul său, revinde produsele într-un al treilea stat membru al Uniunii, fără ca destinatarul serviciilor subcontractate să transporte produsele înapoi la sediul său?
- 5) Dacă destinatarul serviciilor prestate nu are un drept nelimitat de decizie, au influență asupra aplicabilității articolului 55 din Directiva privind TVA-ul, în vigoare până la 1 ianuarie 2010:
  - circumstanțele în care destinatarul anumitor lucrări efectuate asupra unui bun dobândește materiile prime corespunzătoare și le pune la dispoziția celor care efectuează lucrările;
  - statul membru din care persoana impozabilă destinatară a serviciilor livrează produsele finite rezultate din lucrările respective și codul de înregistrare fiscală folosit;
  - faptul că – situație care se regăsește în litigiul principal – produsele finite rezultate din lucrările respective fac obiectul mai multor livrări din cadrul unui lanț de operațiuni desfășurate în aceeași țară în care sunt efectuate lucrările și că transportul din această țară către cumpărătorul final se efectuează direct?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Magyarország) la 3 martie 2014 –
Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. și alții/Magyar Állam**

(Cauza C-98/14)

(2014/C 142/33)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamante: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Pârât: Magyar Állam

Întrebările preliminare

Cu privire la modificările Legii nr. XXXIV din 1991 privind jocurile de noroc efectuate în 2011, prin care se majorează cuantumul taxei pentru jocurile de noroc:

- 1) Este compatibilă cu articolul 56 TFUE o reglementare nediscriminatorie a unui stat membru care, printr-un act unic și fără nicio perioadă de adaptare, majorează de cinci ori cuantumul taxei directe care trebuie plătită pentru jocurile de tip slot-machine exploatare în săli de jocuri, denumită taxă pentru jocurile de noroc, și, în plus, instituie o taxă procentuală pentru jocurile de noroc, astfel încât se limitează activitatea operatorilor de jocuri de noroc care exploatează săli de jocuri?
- 2) Articolul 34 TFUE poate fi interpretat în sensul că în domeniul său de aplicare este inclusă o reglementare nediscriminatorie a unui stat membru care, printr-un act unic și fără nicio perioadă de adaptare, majorează de cinci ori cuantumul taxei directe care trebuie plătită pentru jocurile de tip slot-machine exploatare în săli de jocuri, denumită taxă pentru jocurile de noroc, și, în plus, instituie o taxă procentuală pentru jocurile de noroc, astfel încât se limitează importul jocurilor de tip slot-machine de pe teritoriul Uniunii Europene în Ungaria?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și/sau la a doua întrebare, poate un stat membru să invoce exclusiv stabilizarea situației bugetare în vederea aplicării articolului 36 TFUE, a articolului 52 alineatul (1) TFUE și a articolului 61 TFUE sau a [excepțiilor bazate pe] motive imperative?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și/sau la a doua întrebare, trebuie să se țină seama de principiile generale de drept, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) TUE, în ceea ce privește restricțiile impuse de un stat membru și acordarea unei perioade de adaptare la reglementarea fiscală?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și/sau la a doua întrebare, Hotărârea Brasserie du Pêcheur [Hotărârea din 5 martie 1996, cauzele conexe C-46/93 și C-4/93] poate fi interpretată în sensul că încălcarea articolului 34 TFUE și/sau a articolului 56 TFUE poate constitui un temei pentru angajarea răspunderii statului membru, pentru motivul că aceste dispoziții – având în vedere efectul lor direct – conferă drepturi în favoarea particularilor din statele membre?
- 6) Directiva 98/34/CE⁽¹⁾ poate fi interpretată în sensul că o normă fiscală a unui stat membru care majorează dintr-odată de cinci ori cuantumul unei taxei directe – taxa pentru jocurile de noroc, care trebuie plătită pentru jocurile de tip slot-machine exploatare în săli de jocuri – și care, în plus, instituie o taxă procentuală constituie o „reglementare tehnică de facto”?
- 7) În cazul unui răspuns afirmativ la a șasea întrebare, particularii unui stat membru pot invoca împotriva acestuia încălcarea de către statul respectiv a articolului 8 alineatul (1) și/sau a articolului 9 alineatul (1) din Directiva 98/34/CE drept omisiune a acestuia, în temeiul căreia se poate angaja răspunderea, [cu alte cuvinte,] Directiva respectivă [are] ca obiect acordarea de drepturi individuale? Ce aspecte trebuie să analizeze instanța națională pentru a determina dacă reclamantul a săvârșit o încălcare suficient de gravă și ce fel de cerere de despăgubire poate fi întemeiată pe această încălcare?

Cu privire la modificarea Legii privind jocurile de noroc efectuată în 2012 prin care se interzice exploatarea jocurilor de tip slot-machine (fiind permise doar în cazinouri):

- 1) Este compatibilă cu articolul 56 TFUE o reglementare nediscriminatorie a unui stat membru care interzice cu efect imediat exploatarea jocurilor de tip slot-machine în sălile de jocuri, fără a oferi o perioadă de adaptare operatorilor de jocuri de noroc afectați sau o despăgubire adecvată și care, totodată, instituie în favoarea cazinourilor un monopol de exploatare a jocurilor de tip slot-machine?
- 2) Articolul 34 TFUE poate fi interpretat în sensul că intră în domeniul său de aplicare cazul în care un stat membru adoptă o reglementare nediscriminatorie care, deși nu interzice în mod direct importul jocurilor de tip slot-machine de pe teritoriul Uniunii Europene, limitează sau interzice utilizarea și exploatarea efectivă a acestor jocuri prin organizarea jocurilor de noroc, fără a acorda operatorilor de jocuri de noroc afectați, care desfășoară această activitate, o perioadă de tranziție sau de adaptare sau o despăgubire?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a doua întrebare, ce criterii trebuie să aibă în vedere instanța națională pentru a determina necesitatea, oportunitatea și proporționalitatea restricției în [vederea] aplicării articolului 36 TFUE, a articolului 52 alineatul (1) TFUE și a articolului 61 TFUE sau a [excepțiilor bazate pe] motive imperative?

- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și/sau la a doua întrebare, trebuie avute în vedere principiile generale de drept, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) TUE, în ceea ce privește restricțiile impuse de un stat membru și acordarea unei perioade de adaptare? Trebuie avute în vedere drepturile fundamentale – precum dreptul la proprietate și interzicerea privării de proprietate fără acordarea unei despăgubiri – cu privire la restricția impusă în prezenta cauză și, în caz afirmativ, în ce mod?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și/sau la a doua întrebare, Hotărârea *Brasserie du Pêcheur* [Hotărârea din 5 martie 1996, cauzele conexate C-46/93 și C-4/93] poate fi interpretată în sensul că încălcarea articolului 34 TFUE și/sau a articolului 56 TFUE poate constitui un temei pentru angajarea răspunderii statului membru, pentru motivul că aceste dispoziții – având în vedere efectul lor direct – conferă drepturi în favoarea particularilor din statele membre?
- 6) Directiva 98/34/CE poate fi interpretată în sensul că o normă a unui stat membru, care, limitând exploatarea jocurilor de tip slot-machine doar în cadrul cazinourilor, interzice exploatarea acestora în sălile de joc, reprezintă „altă cerință”?
- 7) În cazul unui răspuns afirmativ la a șasea întrebare, particularii unui stat membru pot invoca împotriva acestuia încălcarea de către statul respectiv a articolului 8 alineatul (1) și/sau a articolului 9 alineatul (1) din Directiva 98/34/CE, drept omisiune a acestuia, în temeiul căreia se poate angaja răspunderea? Ce aspecte trebuie să analizeze instanța națională pentru a determina dacă reclamantul a săvârșit o încălcare suficient de gravă și ce fel de cerere de despăgubire poate fi întemeiată pe această încălcare?
- 8) În cazul în care statul membru deține suveranitate și în domeniul la care se referă norma adoptată, este aplicabil principiul de drept comunitar conform căruia statele membre sunt obligate să plătească particularilor o despăgubire pentru prejudiciile imputabile acestora, rezultate din încălcarea dreptului comunitar? Drepturile fundamentale și principiile generale de drept care decurg din tradițiile constituționale comune ale statelor membre reprezintă, în egală măsură, orientări în acest sens?

(¹) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 4 martie 2014 – Bronius Jakutis și Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos și Lietuvos valstybė

(Cauza C-103/14)

(2014/C 142/34)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Pârâte: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

Terți intervenienți: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Întrebările preliminare

- 1) În ceea ce privește evaluarea, potrivit articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009 (¹) coroborat cu articolele 7 și 121, a nivelului plăților directe din vechile și din noile statele membre ale Uniunii:
  - a) Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009 coroborat cu articolul 10 alineatul (1) și cu articolul 121 trebuie interpretat în sensul că în anul 2012 nivelul plăților directe din vechile state membre ale Uniunii Europene care depășesc 5 000 de euro este de 90%?
  - b) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, aceasta înseamnă că în anul 2012 nivelul plăților directe din noile și din vechile state membre ale Uniunii Europene nu a fost egalizat, având în vedere conținutul și obiectivele articolului 10 alineatul (1) și ale articolului 121 din Regulamentul nr. 73/2009?

- c) Finalul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009 [„[...] luând în considerare toate reducerile puse în aplicare în temeiul articolului 7 alineatul (1)"] și Documentul de lucru DS/2011/14/REV 2 al Comisiei, în care pentru comparație este prevăzută o bază diferită pentru plățile directe – în noile state membre nivelul plăților directe este evaluat fără aplicarea modulării (90% în conformitate cu articolul 121), în timp ce în vechile state membre modularea a fost aplicată [100% minus 10% în conformitate cu articolul 7 alineatul (1)] – contravin Actului de aderare și principiilor dreptului Uniunii, *inter alia* principiului protecției încrederii legitime, principiului buneii administrări, principiului concurenței loiale și principiului nediscriminării, precum și obiectivelor politicii agricole comune, care sunt prevăzute la articolul 39 TFUE?
- 2) În ceea ce privește incompatibilitatea articolului 10 alineatul (1) și a articolului 132 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și a măsurilor de drept al Uniunii Europene adoptate pe baza acestora cu Actul de aderare și cu principiile dreptului Uniunii Europene:
- a) Finalul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 73/2009 [„[...] luând în considerare toate reducerile puse în aplicare în temeiul articolului 7 alineatul (1)"] și finalul articolului 132 alineatul (2) ultimul paragraf („[...] ținând seama, începând din 2012, de aplicarea articolului 7 coroborat cu articolul 10”), precum și Documentul de lucru DS/2011/14/REV 2 al Comisiei și Decizia de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei, care au fost adoptate pe baza acestora, contravin Actului de aderare, care nu prevede modularea plăților directe și reducerea plăților naționale directe complementare din noile state membre ale Uniunii și/sau anul în care se prevede că va avea loc egalizarea plăților directe din noile și din vechile state membre ale Uniunii?
- b) Articolul 10 alineatul (1) și articolul 132 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul nr. 73/2009, precum și Documentul de lucru DS/2011/14/REV 2 al Comisiei și Decizia de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei, în măsura în care, în conformitate cu conținutul și cu obiectivele acestora, modularea plăților directe și reducerea plăților naționale directe complementare sunt aplicate în anul 2012 în noile state membre ale Uniunii, care primesc considerabil mai puțin sprijin decât vechile state membre ale Uniunii Europene, contravin principiilor dreptului Uniunii Europene, *inter alia* principiului protecției încrederii legitime, principiului concurenței loiale și principiului nediscriminării, precum și obiectivelor politicii agricole comune, care sunt prevăzute la articolul 39 TFUE, în special obiectivului creșterii productivității agriculturii?
- c) Modificarea articolului 132 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul nr. 73/2009 („ținând seama, începând din 2012, de aplicarea articolului 7 coroborat cu articolul 10”), care a fost efectuată prin procedura de rectificare (JO 2010, L 43, p. 7) (rectificare prin care s-a realizat o modificare ce nu este de natură tehnică, iar conținutul dispoziției a fost fundamental modificat, întrucât s-a prevăzut că egalizarea plăților directe din noile și din vechile state membre ale Uniunii Europene era prezumată pentru anul 2012), încalcă principiile dreptului Uniunii Europene, *inter alia*, principiul protecției încrederii legitime, principiul securității juridice, principiul buneii administrări și principiul nediscriminării?
- d) Cuvântul „dydis” [nivel] utilizat la articolul 1 litera (c) situat la punctul 27 litera (b) din capitolul 6.A (Agricultură) din Anexa II la Actul de aderare are același sens ca și cuvântul „lygis” [nivel] din articolul 132 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul nr. 73/2009?
- 3) Decizia de punere în aplicare a Comisiei și documentul de lucru DS/2011/14/REV 2 al Comisiei, care nu au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și nu cuprind o motivare adecvată (au fost adoptate pe baza simplei prezumții că în anul 2012 nivelul plăților directe din noile și din vechile state membre ale Uniunii aveau să se egalizeze), contravin Actului de aderare și încalcă principiile dreptului Uniunii Europene, *inter alia*, principiul securității juridice, principiul protecției încrederii legitime și principiul buneii administrări? În cazul unui răspuns afirmativ, articolul 1 alineatul (4) din decizia de punere în aplicare a Comisiei trebuie să fie anulat întrucât contravine Regulamentului nr. 73/2009 și Actului de aderare?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 martie 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Cauza C-106/14)

(2014/C 142/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison

Pârât: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Întrebarea preliminară

Obligațiile care rezultă din articolul 7 alineatul (2) și din articolul 33 din Regulamentul nr. 1907/2006 (Reach) ⁽¹⁾ se aplică, în cazul în care un „articol” în sensul acestui regulament este compus din mai multe elemente care corespund ele însele definiției „articolului” pe care acesta o dă, numai cu privire la articolul asamblat sau cu privire la fiecare dintre elementele care corespund definiției „articolului”?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 7 martie 2014 – „GST – Sarviz AG Germania”/Direktor na direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na NAP

(Cauza C-111/14)

(2014/C 142/36)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad (Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „GST – Sarviz AG Germania”

Pârât: Direktor na direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na NAP

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 193 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că TVA-ul este datorat în mod exclusiv fie de persoana impozabilă care efectuează livrări impozabile de bunuri sau prestări impozabile de servicii, fie de persoana care achiziționează bunurile sau beneficiază de serviciile prestate, în cazul în care livrarea de bunuri sau prestarea de servicii impozabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care are obligația de a plăti TVA-ul, în măsura în care statul membru în cauză prevede acest lucru, iar nu în sensul că TVA-ul este datorat concomitent de ambele persoane?

- 2) În cazul în care se consideră că TVA-ul este datorat numai de una dintre cele două persoane – fie de furnizor sau de prestatorul de servicii, fie de cumpărător sau de beneficiar, dacă statul membru în cauză prevede acest lucru – norma prevăzută la articolul 194 din directivă este valabilă și în situațiile în care beneficiarul serviciilor a aplicat în mod eronat procedura taxării inverse, întrucât a considerat că prestatorul de servicii nu a înființat un sediu fix în scopuri de TVA pe teritoriul Republicii Bulgaria, prestatorul de servicii înființând însă în cele din urmă un sediu fix în ceea ce privește prestările de servicii efectuate?
- 3) Principiul neutralității fiscale, în calitate de principiu fundamental important pentru instituirea și funcționarea sistemului comun de TVA, trebuie interpretat în sensul că permite o practică de control fiscal similară celei din procedura principală, prin care, în pofida procedurii taxării inverse aplicate de beneficiarul serviciilor, TVA-ul este facturat din nou și prestatorului de servicii, dacă se ia în considerare faptul că beneficiarul a calculat deja impozitul datorat pentru prestarea de servicii, că este exclus vreun risc de pierdere a veniturii fiscale și că norma de rectificare prevăzută de legea națională pentru documentele fiscale nu este aplicabilă?
- 4) Principiul neutralității fiscale trebuie interpretat în sensul că acesta nu admite posibilitatea ca administrația financiară să refuze, în temeiul unei dispoziții naționale, restituirea TVA-ului calculat de mai multe ori prestatorului unui serviciu pentru care beneficiarul a calculat TVA-ul în conformitate cu articolul 82 alineatul (2) din ZDSS, atunci când administrația financiară a refuzat să acorde beneficiarului dreptul de deducere a TVA-ului facturat în mod repetat din cauza lipsei documentului fiscal corespunzător, norma de rectificare prevăzută de legea națională nemaifiind însă aplicabilă ca urmare a existenței unei decizii de impunere rectificative definitive?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2014 – Faci/Comisia

(Cauza T-46/10) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a stabilizatorilor termici ESBO/esteri — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Fixarea prețurilor, împărțirea piețelor precum și a clienților și schimb de informații sensibile — Dovada unuia dintre aspectele încălcării — Amenzi — Egalitate de tratament — Bună administrare — Termen rezonabil — Proporționalitate”)

(2014/C 142/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Faci SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: S. Piccardo, avocat, S.Crosby, solicitor și S. Santoro, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial K. Mojzesowicz, F. Ronkes Agerbeek și J. Bourke, ulterior F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke și F. Castilla Contreras și în final F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/C.38.589 – Stabilizatori termici), sau, în subsidiar, cerere de anulare a amenzii aplicate reclamantei sau de reducere a cuantumului acesteia.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Faci SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 100, 17.4.2010.

Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2014 – Reagens/Comisia

(Cauza T-181/10) ⁽¹⁾

(„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la cererile de luare în considerare a unei lipse de capacitate contributivă a anumitor întreprinderi în cadrul unei proceduri în materie de înțelegeri — Refuz de acces — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Interes public superior — Obligație de a efectua un examen concret și individual — Acces parțial”)

(2014/C 142/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italia) (reprezentanți: inițial B. O'Connor, solicitor, L. Toffoletti, E. De Giorgi și D. Gullo, avocați, ulterior B. O'Connor, L. Toffoletti și E. De Giorgi)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial P. Costa de Oliveira și J. Bourke, ulterior P. Costa de Oliveira și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Gestdem 2009/5145 a Comisiei din 23 februarie 2010 de respingere a cererii de acces a reclamantei la anumite documente din dosarul procedurii COMP/38589 – Stabilizanți termici, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Gestdem 2009/5145 a Comisiei din 23 februarie 2010 de respingere a cererii de acces a Reagens SpA la anumite documente din dosarul procedurii COMP/38589 – Stabilizanți termici, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, în ceea ce privește respingerea cererii de acces la versiunile neconfidențiale ale cererilor întreprinderilor și la chestionarul Comisiei Europene.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Reagens SpA suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.
- 4) Comisia suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Reagens.

⁽¹⁾ JO C 179, 3.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 21 martie 2014 – Yusef/Comisia

(Cauza T-306/10) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Qaida și cu talibanii — Regulamentul (CE) nr. 881/2002 — Închegarea fondurilor și a resurselor economice ale unei persoane ca urmare a includerii acesteia pe o listă stabilită de un organ al Organizației Națiunilor Unite — Comitetul pentru sancțiuni — Includere ulterioară în anexa I la Regulamentul nr. 881/2002 — Refuzul Comisiei de a radia această includere pe listă — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Drepturi fundamentale — Dreptul de a fi ascultat, dreptul la un control jurisdicțional efectiv și dreptul la respectarea proprietății”)

(2014/C 142/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: inițial E. Grieves, barrister și H. Miller, solicitor, ulterior E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC și R. Graham, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Paasivirta, M. Konstantinidis și T. Scharf, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial E. Finnegan și R. Szostak, ulterior E. Finnegan, agenți)

Obiectul

Cerere prin care s-a solicitat constatarea, conform articolului 265 TFUE, a faptului că, în mod nelegal, Comisia nu a revocat Regulamentul (CE) nr. 1629/2005 al Comisiei din 5 octombrie 2005 de efectuare a celei de a cincizeci și patra modificări a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului (JO L 260, p. 9, Ediție specială, 18/vol. 4, p. 81), în măsura în care acest act îl privește pe reclamant

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că s-a abținut să remedieze viciile de procedură și neregularitățile de fond care au afectat măsura de înghețare a fondurilor domnului Hani El Sayyed Elsebai Yusef, Comisia Europeană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului FUE și al Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Comisia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de domnul Yusef, precum și sumele avansate cu titlu de asistență judiciară de casieria Tribunalului.
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 260, 25.9.2010.

Hotărârea Tribunalului din 25 martie 2014 – Deutsche Bank/OAPI (Leistung aus Leidenschaft)

(Cauza T-539/11) (¹)

[„Marcă comunitară — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale Leistung aus Leidenschaft — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]

(2014/C 142/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Germania) (reprezențanți: R. Lange, T. Götting și G. Hild, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 august 2011 (cauza R 188/2011-4), privind cererea de înregistrare ca marcă comunitară a semnului verbal Leistung aus Leidenschaft

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Deutsche Bank AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 13, 14.1.2012.

Hotărârea Tribunalului din 25 martie 2014 – Deutsche Bank/OAPI (Passion to Perform)(Cauza T-291/12) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală Passion to Perform — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament”)

(2014/C 142/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Germania) (reprezitanți: R. Lange, T. Götting și G. Hild, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: I. Harrington, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 aprilie 2012 (cauza R 2233/2011-4) privind cerere de înregistrare a semnului verbal Passion to Perform ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Deutsche Bank AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 273, 8.9.2012.

Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2014 – Still/OAPI (Fleet Data Services)(Cauzele conexe T-534/12 și T-535/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cereri de înregistrare a mărcilor comunitare figurative Fleet Data Services și Truck Data Services — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 75 teza a doua din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2014/C 142/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Still GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: S. Waller, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Obiectul

Două acțiuni formulate împotriva a două hotărâri ale Camerei întâi de recurs a OAPI din 10 septembrie 2012 (cauza R 130/2012-1 și cauza R 4/2012-1) privind cererile de înregistrare ca mărci comunitare a semnului figurativ Fleet Data Services, pe de o parte, și a semnului figurativ Truck Data Services, pe de altă parte.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Obligă Still GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 32, 2.2.2013.

Hotărârea Tribunalului din 21 martie 2014 – FTI Touristik/OAPI (BigXtra)

(Cauza T-81/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BigXtra — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 142/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: FTI Touristik GmbH (München, Germania) (reprezentant: A. Parr, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Pohlmann, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 29 noiembrie 2012 (cauza R 2521/2011-1) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a semnului verbal BigXtra

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă FTI Touristik GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 108, 13.4.2013.

Ordonanța Tribunalului din 5 martie 2013 – Chrysamed Vertrieb/OAPI – Chrysal International (Chrysamed)

(Cauza T-46/12) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retrageră a cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2014/C 142/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzbourg, Austria) (reprezențanți: inițial T. Schneider, ulterior M. Koch și în cele din urmă I. Rungg, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Chrysal International BV (Naarden, Țările de Jos) (reprezențanți: A. Killan, M. Marell și M. Senftleben, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 22 noiembrie 2011 (cauza R 64/2011-1) privind o procedură de opoziție între Chrysal International BV și Chrysamed Vertrieb GmbH

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Obligă Chrysamed Vertrieb GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 98, 31.3.2012.

Ordonanța Tribunalului din 3 februarie 2014 – Imax Corporation/OAPI – Himax Technologies (IMAX)

(Cauza T-198/13) (¹)

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2014/C 142/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Imax Corporation (Mississauga, Canada) (reprezentați: V. von Bomhard, avocat, și K. Hughes, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Himax Technologies, Inc. (Hsinhua, Taiwan)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei din 23 ianuarie 2013 a Camerei a cincea de recurs a OAPI (cazul R 740/2012-5), privind o procedură de opoziție între Himax Technologies, Inc. și Imax Corporation.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 171, 15.6.2013.

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2014 – BR IP Holder/OAPI– Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Cauza T-62/14)

(2014/C 142/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: BR IP Holder LLC (Canton, Statele Unite) (reprezentați: F. Traub, avocat, și C. Rohsler, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 22 noiembrie 2013 în cauza R 1091/2012-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „HOKEY POKEY” pentru produse de „cofetărie” din clasa 30 – cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 275 678

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca anterioară neînregistrată „HOKEY POKEY”, cu privire la care se pretinde că a fost utilizată în Regatul Unit pentru produse de „cofetărie, în special înghețată”

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca comunitară

A acțiune introdusă la 14 februarie 2014 – Société Générale/Comisia

(Cauza T-98/14)

(2014/C 142/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société Générale SA (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Zelenko, J. Marthan și D. Kupka, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 2 litera (c) din Decizia Comisiei Europene nr. C(2013) 8512 final din 4 decembrie 2013 în cazul EIRD în măsura în care prin acesta se aplică o amendă Société Générale;
- reducerea cuantumului amenzii impuse prin această decizie societății Société Générale la un quantum adecvat;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de Comisie în stabilirea metodei de calcul al valorilor vânzărilor, întrucât valorile reținute în decizia atacată pe baza acestei metode nu ar reflecta pozițiile respective ale băncilor investigate pe piața vizată de încălcare în perioada încălcării (primul aspect). Reclamanta susține că, astfel, Comisia și-a încălcat obligația de diligență (al doilea aspect) și a adus atingere principiilor egalității de tratament (al treilea aspect) și încrederii legitime (al patrulea aspect).

2. Al doilea motiv întemeiat pe nemotivare în ceea ce privește alegerea metodei pe care Comisia a aplicat-o pentru a calcula valoarea vânzărilor băncilor investigate.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul ar trebui să își exercite competența de fond pentru a reduce amenda reclamantei la un quantum adecvat care să reflecte pozițiile respective pe piața relevantă ale băncilor investigate.

Acțiune introdusă la 14 februarie 2014 – Universal Utility International/OAPI (Greenworld)

(Cauza T-106/14)

(2014/C 142/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Universal Utility International GmbH & Co.KG (Kaarst, Germania) (reprezentant: J. Mietzel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 13 decembrie 2013 pronunțate în cauza R 1658/2013-4;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta a confirmat respingerea înregistrării mărcii comunitare vizate pentru serviciile din clasele 35 și 39;
- cu titlu mai subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta a confirmat respingerea înregistrării mărcii comunitare vizate pentru serviciile din clasa 35;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în cursul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală Greenworld pentru produse și servicii din clasele 4, 35 și 39 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 616 588

Decizia examinerului: respinge înregistrarea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Burazer și alții/Uniunea Europeană

(Cauza T-108/14)

(2014/C 142/49)

Limba de procedură: croata

Părțile

Reclamanți: Drago Burazer (Zagreb, Croația), Nikolina Nežić (Zagreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina, Croația), Bosiljka Grbašić (Križevci, Croația), Tea Tončić (Pula, Croația), Milica Bijelić (Dubrovnik, Croația), Marijana Kruhobrec (Varaždin, Croația) (reprezentant: Mato Krmek, avocat)

Pârâtă: Uniunea Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Pronunțarea unei hotărâri prin care să se declare că Uniunea Europeană trebuie să despăgubească reclamanții pentru prejudiciile produse prin neîndeplinirea de către Comisia Europeană a obligației de monitorizare a executării Tratatului de aderare a Republicii Croate la Uniunea Europeană care îi revine în temeiul articolului 36 din Actul de aderare (anexa VII punctul 1), în ceea ce privește introducerea serviciului agenților publici de executare în ordinea juridică a Republicii Croația;
- suspendarea deliberărilor cu privire la suma pretinsă până la momentul când prezenta hotărâre dobândește autoritate de lucru judecat;
- amânarea deciziei privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Întrucât nu s-a opus abrogării instrumentelor care instituie și organizează profesia de agent public de executare care au fost adoptate de Croația în timpul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, Comisia Europeană și-a încălcat obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 36 din actul de aderare (anexa VI punctul 1), care face parte integrantă din Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, încheiat între Republica Croația și statele membre ale Uniunii Europene (JO 2013 L 300, p. 7). Articolul 36 din actul de aderare stabilește obligația Comisiei de a monitoriza toate angajamentele asumate de Croația în decursul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană și, în consecință, angajamentul juridic asumat de Croația cu privire la instituirea profesiei de agent public de executare și cu privire la crearea tuturor condițiilor necesare pentru punerea în aplicare deplină a acestei profesii în ordinea juridică croată înaintea datei de 1 ianuarie 2012. Comisia Europeană nu este totuși abilitată să aprobe modificări unilaterale ale angajamentului asumat astfel de Croația.
2. Ca urmare a acestei încălcări, Comisia Europeană a produs un prejudiciu direct reclamanților care au fost numiți agenți publici de executare și care se puteau aștepta în mod legitim să își înceapă activitatea la 1 ianuarie 2012.
3. Prin încălcarea obligațiilor sale, Comisia a încălcat în mod vădit și grav limitele puterii discreționare care i-au fost impuse, producând astfel reclamanților (agenților publici de executare numiți), în contradicție cu așteptările legitime ale acestora, un prejudiciu patrimonial și nepatrimonial considerabil pe care Uniunea Europeană este obligată să îl repare în conformitate cu articolul 340 al doilea paragraf TFUE.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Škugor și alții/Uniunea Europeană

(Cauza T-109/14)

(2014/C 142/50)

Limba de procedură: croata

Părțile

Reclamanți: Davor Škugor (Sisak, Croația), Ivan Gerometa (Vrsar, Croația), Kristina Samardžić (Split, Croația), Sandra Cindrić (Karlovac, Croația), Sunčica Gložinić (Varaždin, Croația), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Croația), Vlatka Pižeta (Varaždin) (reprezentant: Mato Krmek, avocat)

Pârâtă: Uniunea Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Pronunțarea unei hotărâri prin care să se declare că Uniunea Europeană trebuie să despăgubească reclamanții pentru prejudiciile produse prin neîndeplinirea de către Comisia Europeană a obligației de monitorizare a executării Tratatului de aderare a Republicii Croate la Uniunea Europeană care îi revine în temeiul articolului 36 din Actul de aderare (anexa VII punctul 1), în ceea ce privește introducerea serviciului agenților publici de executare în ordinea juridică a Republicii Croația;

- suspendarea deliberărilor cu privire la suma pretinsă până la momentul când prezenta hotărâre dobândește autoritate de lucru judecat;
- amânarea deciziei privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Întrucât nu s-a opus abrogării instrumentelor care instituie și organizează profesia de agent public de executare care au fost adoptate de Croația în timpul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, Comisia Europeană și-a încălcat obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 36 din actul de aderare (anexa VI punctul 1), care face parte integrantă din Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, încheiat între Republica Croația și statele membre ale Uniunii Europene (JO 2013 L 300, p. 7). Articolul 36 din actul de aderare stabilește obligația Comisiei de a monitoriza toate angajamentele asumate de Croația în decursul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană și, în consecință, angajamentul juridic asumat de Croația cu privire la instituirea profesiei de agent public de executare și cu privire la crearea tuturor condițiilor necesare pentru punerea în aplicare deplină a acestei profesii în ordinea juridică croată înaintea datei de 1 ianuarie 2012. Comisia Europeană nu este totuși abilitată să aprobe modificări unilaterale ale angajamentului asumat astfel de Croația.
2. Ca urmare a acestei încălcări, Comisia Europeană a produs un prejudiciu direct reclamantilor care au fost numiți agenți publici de executare și care se puteau aștepta în mod legitim să își înceapă activitatea la 1 ianuarie 2012.
3. Prin încălcarea obligațiilor sale, Comisia a încălcat în mod vădit și grav limitele puterii discreționare care i-au fost impuse, producând astfel reclamantilor (agenților publici de executare numiți), în contradicție cu așteptările legitime ale acestora, un prejudiciu patrimonial și nepatrimonial considerabil pe care Uniunea Europeană este obligată să îl repare în conformitate cu articolul 340 al doilea paragraf TFUE.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2014 – Finlanda/Comisia

(Cauza T-124/14)

(2014/C 142/51)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Republica Finlanda (reprezentați: J. Heliskoski, S. Hartikainen)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei de punere în aplicare C (2013) 8743 a Comisiei din 12 decembrie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 338, p. 81), în măsura în care în ceea ce privește Republica Finlanda a fost efectuată o rectificare financiară în cuantum de 927 827,58 euro pentru încălcarea articolului 55 din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Republica Finlanda.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv: Comisia ar fi interpretat și aplicat în mod greșit articolul 55 din Regulamentul nr. 1974/2006 ⁽¹⁾. Aceasta a presupus în mod greșit că cerințele stabilite în Finlanda pentru acordarea de ajutoare la achiziționarea de echipamente de ocazie nu erau conforme articolului 55 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1974/2006.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 368, p. 15, Ediție specială, 03/vol. 80, p. 133).

Acțiune introdusă la 14 februarie 2014 – Gappol Marzena Porczyńska/OAPI – Gap (ITM) (GAPPol)

(Cauza T-125/14)

(2014/C 142/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polonia) (reprezentant: J. Gwiazdowska, consilier juridic)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 2 decembrie 2013 în cauza R 686/2013-1;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marcă figurativă care cuprinde elementul verbal „GAPPol” pentru produse și servicii din clasele 20, 25 și 37 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 346 165

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrările comunitare ale mărcii verbale „GAP”; înregistrările comunitare ale mărcilor figurative care conțin elementul verbal „GAP”; mărcile verbale naționale „GAP” și mărcile figurative naționale care conțin elementul verbal „GAP” pentru produse din clasa 25

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – Germania/Comisia

(Cauza T-134/14)

(2014/C 142/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, J. Möller și T. Lübbig, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în temeiul articolului 264 TFUE a Deciziei adoptate de Comisia Europeană la 18 decembrie 2013 în cadrul procedurii „Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Germania, Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, C (2013) 4424 final”;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv: încălcarea articolului 4 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999⁽¹⁾ și a articolului 108 alineatul (2) TFUE

Reclamanta reproșează pârâtei că a deschis procedura oficială de investigare fără să își fi îndeplinit obligația specială de diligență la stabilirea situației de fapt. În cazul în care Comisia ar fi stabilit cu diligență situația de fapt, nu ar fi existat niciun motiv pentru deschiderea procedurii oficiale de investigare.

2. Al doilea motiv: eroare vădită de apreciere la evaluarea situației de fapt

În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că Comisia nu ar fi luat în considerare situația de fapt pertinentă, și anume modul de funcționare a legii germane privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Legea energiei regenerabile) (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG), și în special cea cu privire la sistemul de fluxuri financiare prevăzut de această lege. Comisia nu ar fi luat în considerare, totodată, rolul „statului” ca legiuitor și instituție de la care emană autoritățile de control, deducând de aici în mod eronat o situație de control.

3. Al treilea motiv: lipsa favorizării întreprinderilor mari consumatoare de energie prin regimul specific de compensare

Reclamanta susține că Comisia ar fi săvârșit o eroare de drept la aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a reținut, în contradicție cu jurisprudența Tribunalului, că întreprinderile mari consumatoare de energie sunt favorizate.

4. Al patrulea motiv: inexistența unui avantaj finanțat din resurse de stat

În cadrul acestui motiv, reclamanta susține că Comisia ar fi făcut de asemenea o greșită interpretare a articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a apreciat că organele de stat ar exercita un control asupra patrimoniului întreprinderilor private care participă la sistemul legii germane privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie.

5. Al cincilea motiv: interpretarea și aplicarea eronată a articolelor 30 TFUE și 110 TFUE

În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că Comisia ar fi încălcat principiul procedurii administrative regulamentare și pe cel al protecției încrederii legitime la investigarea legii germane privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie în lumina articolelor 30 TFUE și 110 TFUE, cu toate că ar cunoaște modul de funcționare a acestei legi de mai mult de 10 ani. În plus, Comisia ar face o greșită aplicare a articolelor 30 TFUE și 110 TFUE întrucât nu ar exista nici impozite în sensul acestor dispoziții și nici situație discriminatorie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – SollarWorld și alții/Consiliul

(Cauza T-141/14)

(2014/C 142/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: SolarWorld AG (Bonn, Germania); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italia) și Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea cererii drept admisibilă și fondată;
- anularea articolului 3 din Regulamentul (UE) nr. 1238/2013 ⁽¹⁾;
- conexarea prezentei cauze cu cauza T-507/13 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că articolul 3 din regulamentul atacat reflectă o eroare vădită de apreciere și încalcă articolul 8 din Regulamentul antidumping de bază ⁽²⁾, în măsura în care sunt exceptați de la aplicarea măsurilor adoptate producătorii chinezi din partea cărora Comisia a acceptat un angajament comun cu încălcarea dreptului reclamantelor la un proces echitabil, a principiului bune administrări, a dreptului la apărare al cestora, precum și a articolului 8 alineatul (4) și a articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul antidumping de bază.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că articolul 3 din regulamentul atacat reflectă o eroare vădită de apreciere și încalcă articolul 8 din Regulamentul antidumping de bază, în măsura în care sunt exceptați de la aplicarea măsurilor adoptate producătorii chinezi din partea cărora Comisia a acceptat un angajament comun nelegal.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că articolul 3 din regulamentul atacat încalcă articolul 101 alineatul (1) TFUE deoarece exceptează anumiți producători chinezi de la aplicarea măsurilor în cauză pe baza unei propuneri de angajament acceptate și confirmate prin Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE ⁽³⁾ și prin Decizia 2013/423/EU ⁽⁴⁾, ceea ce constituie un acord orizontal de stabilire a prețurilor.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 4 decembrie 2013 de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO L 325, p. 214).

⁽⁴⁾ Decizia Comisiei din 2 august 2013 de acceptare a unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 209, p. 26).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – SolarWorld și alții/Consiliul

(Cauza T-142/14)

(2014/C 142/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: SolarWorld AG (Bonn, Germania), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italia) și Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Spania) (reprezentați: L. Ruessmann, lawyer, și J. Beck, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei cererii;

- anularea articolului 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului ⁽¹⁾;
- conexarea prezentei cauze cu cauza T-507/13;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe argumentul că articolul 2 din regulamentul atacat conține o eroare vădită de apreciere și încalcă articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), întrucât îi exclude de la aplicarea măsurilor pe care le stabilește pe producătorii chinezi de la care Comisia a acceptat un angajament comun, fapt care implică încălcarea dreptului reclamantelor la o procedură legală echitabilă și a principiului buneii administrări, a dreptului reclamantelor la apărare, a articolului 13 alineatul (4) și a articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe argumentul că articolul 2 din regulamentul atacat conține o eroare vădită de apreciere și încalcă articolul 13 din regulamentul de bază, întrucât îi exclude de la aplicarea măsurilor pe care le stabilește pe producătorii chinezi de la care Comisia a acceptat angajamente comune nelegale.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe argumentul că articolul 3 din regulamentul atacat încalcă articolul 101 alineatul (1) TFUE, întrucât stabilește în favoarea unor producători chinezi exceptări de la aplicarea măsurilor în discuție pe baza unei oferte comune, acceptată și confirmată prin Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE a Comisiei ⁽³⁾ și prin Decizia de punere în aplicare 2013/423/UE a Comisiei ⁽⁴⁾, ceea ce reprezintă un acord orizontal de stabilire a prețurilor.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, p. 66).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (versiune codificată) (JO L 188, p. 93).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/707/EU a Comisiei din 4 decembrie 2013 de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO 2013 L 325, p. 214).

⁽⁴⁾ Decizia 2013/423/UE a Comisiei din 2 august 2013 de acceptare a unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013 L 209, p. 26).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – Yingli Energy (China) și alții/Consiliul

(Cauza T-160/14)

(2014/C 142/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, China); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, China); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, China); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, China); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, China); Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Beijing); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Germania); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Germania); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Franța); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Spania); Yingli Green Energy Italia Srl (Rome, Italia); și Yingli Green Energy International AG (Kloten, Elveția) (reprezentanți: A. Willems, S. De Knop și J. Charles, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă;

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 1), în măsura în care se aplică reclamantelor;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, potrivit căruia, întrucât au impus măsuri antidumping pentru modulele fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie expediate din Republica Populară Chineză, în timp ce anunțul de inițiere menționat numai modulele fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie originare din Republica Populară Chineză, instituțiile au încălcat articolul 5 alineatele (10) și (11) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv, potrivit căruia, întrucât au impus măsuri antidumping pentru modulele fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie care nu făceau obiectul unei anchete antidumping, instituțiile au încălcat articolele 1 și 17 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului.
3. Al treilea motiv, potrivit căruia, întrucât au aplicat o metodologie pentru țări care nu au economie de piață la calcularea marjei de dumping a produselor provenite din țări cu economie de piață, instituțiile au încălcat articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului.
4. Al patrulea motiv, potrivit căruia, întrucât au efectuat o singură anchetă pentru două produse distincte (și anume modulele fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și celule), instituțiile au încălcat articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului.
5. Al cincilea motiv, potrivit căruia, întrucât au determinat statutul de economie de piață al reclamantelor la mai mult de trei luni de la inițierea anchetei și după primirea tuturor informațiilor necesare pentru calcularea marjelor de dumping, instituțiile au încălcat articolul 2 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului.
6. Al șaselea motiv, potrivit căruia, întrucât nu au quantificat în mod distinct prejudiciul suferit de industria Uniunii, cauzat atât de importurile care fac obiectul unui dumping, cât și de alți factori cunoscuți și întrucât, în consecință, au impus un quantum al taxei care depășește ceea ce era necesar pentru eliminarea prejudiciului produs industriei Uniunii de către importurile care fac obiectul unui dumping, instituțiile au încălcat articolul 3 și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului.
7. Al șaptelea motiv, potrivit căruia, întrucât nu au divulgat faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționau să impună măsuri antidumping definitive, instituțiile au încălcat articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2014 – Yingli Energy (China) și alții/Consiliul

(Cauza T-161/14)

(2014/C 142/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, China); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, China); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, China); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, China); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, China); Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Beijing); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Germania); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Germania); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Franța); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Spania); Yingli Green Energy Italia Srl (Roma, Italia) și Yingli Green Energy International AG (Kloten, Elveția) (reprezentanți: A. Willems, S. De Knop și J. Charles, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celulele originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, p. 66), în măsura în care se aplică reclamelor;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv: prin adoptarea de măsuri compensatorii în privința modulelor fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și a componentelor lor cheie expediate din Republica Populară Chineză, deși în avizul de inițiere se menționau doar modulele fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie originare din Republica Populară Chineză, instituțiile au încălcat articolul 10 alineatele (12) și (13) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv: prin adoptarea de măsuri compensatorii în privința modulelor fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și a componentelor lor cheie care nu au făcut obiectul unei anchete antisubvenții instituțiile au încălcat articolele 1 și 27 din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului.
3. Al treilea motiv: prin faptul că nu au efectuat decât o singură anchetă pentru două produse distincte (și anume modulele fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și celulele), instituțiile au încălcat articolul 2 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 188, p. 93).

A acțiune introdusă la 3 martie 2014 – PRS Mediterranean/OAPI – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Cauza T-166/14)

(2014/C 142/58)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: PRS Mediterranean Ltd (Tel Aviv, Israel) (reprezentanți: A. Späth și V. Töbelmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 noiembrie 2013 în cauzele conexe R 889/2012-2 și R 635/2012-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „NEOWEB” pentru produse din clasa 19 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 6 184 568.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: diferite mărci verbale naționale „GEOWEB” pentru produse din clasele 1, 17 și 19 și marca neînregistrată „GEOWEB” utilizată în comerț în toate statele membre ale Uniunii Europene.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b), alineatul (3), alineatul (4) și alineatul (5) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Stahlwerk Bous/Comisia

(Cauza T-172/14)

(2014/C 142/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Germania) (reprezentați: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost publicată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

- Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.
- Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

- În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – WeserWind/Comisia**(Cauza T-173/14)**

(2014/C 142/60)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost publicată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

- Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.
- Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

- În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Dieckerhoff Guss/Comisia**(Cauza T-174/14)**

(2014/C 142/61)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost publicată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

- Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.
- Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

- În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Walter Hundhausen/Comisia

(Cauza T-175/14)

(2014/C 142/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost publicată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

- Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.
- Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

- În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.

Ațiune introdusă la 20 martie 2014 – Georgsmarienhütte/Comisia

(Cauza T-176/14)

(2014/C 142/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost publicată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

- Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.
- Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

- În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Harz Guss Zorge/Comisia

(Cauza T-177/14)

(2014/C 142/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost publicată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

- Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.

— Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

— În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Comisia

(Cauza T-178/14)

(2014/C 142/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost publicată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

— Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

— Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.

— Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

- În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.

Acțiune introdusă la 20 martie 2014 – Schmiedewerke Gröditz/Comisia

(Cauza T-179/14)

(2014/C 142/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Germania) (reprezențați: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost notificată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei procedurii oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

- Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.
- Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

- În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.
-

Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Schmiedag/Comisia**(Cauza T-183/14)**

(2014/C 142/67)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Schmiedag GmbH (Hagen, Germania) (reprezentanți: H. Höfler, C. Kahle și V. Winkler, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, adoptată de pârâtă în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie și care a fost publicată împreună cu invitația de a prezenta observații (JO 2014, C 37, p. 73);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține în această privință că pârâta nu și-a motivat suficient, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE, decizia de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. Decizia de deschidere a procedurii nu conține o apreciere materială specifică, întemeiată pe aspecte de fapt și de drept, în ceea ce privește întrunirea tuturor elementelor constitutive în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

2. Încălcarea tratatelor

- Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că decizia Comisiei de deschidere a procedurii de investigare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE. Ea precizează în această privință că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat deja în Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra (C-379/98, Rec., p. I-2099), că prin Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”) nu se acordă ajutor de stat. Reclamanta susține că EEG se aplică în continuare fără modificări substanțiale. În special au rămas nemodificate aspectele esențiale pentru aprecierea din perspectiva dreptului în materia ajutoarelor de stat. Același lucru este valabil și în ceea ce privește decizia pârâtei din 22 mai 2002 (JO C 164, p. 5), prin care pârâta a constatat că EEG nu constituie ajutor de stat.
- Reclamanta susține de asemenea că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu întrunește elementele prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE pentru a fi calificată drept ajutor de stat. În această privință, ea susține în special că plafonarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu constituie un avantaj pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale, că această plafonare nu are caracter selectiv, că în cazul plafonării în cauză nu este vorba despre un ajutor acordat de stat sau prin intermediul resurselor de stat și că ea nu conduce nici la o denaturare a concurenței, nici la o eventuală afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

3. Compatibilitatea cu piața comună

- În cazul în care Tribunalul consideră că în speță există un ajutor de stat, în opinia reclamantei, acest lucru ar fi compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE.

Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Atlantic Multipower Germany/OAPI – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)**(Cauza T-186/14)**

(2014/C 142/68)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG (Hamburg, Germania) (reprezentant: avocat W. Berlit)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 ianuarie 2014 în cauza R 764/2013-4;
- anularea deciziei diviziei de anulare din 12 aprilie 2013 (numărul dosarului: 6333C);
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „NOxtreme” pentru produse din clasele 5, 29, 30 și 32 – marca comunitară nr. 10 177 889

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Nutrichem Diät + Pharma GmbH.

Motivarea cererii de declarare a nulității: marca figurativă națională și comunitară care include elementul verbal „X-TREME” pentru produse din clasele 5, 29 și 32.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de anulare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 57 alineatele (2) și (3) și a articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 14 februarie 2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos/OAPI – Henkel (AB terra Leaf)

(Cauza T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 32, 2.2.2013.

Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2014 – Jinko Solar și alții/Parlamentul și alții

(Cauza T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013.

Ordonanța Tribunalului din 5 martie 2014 – Triarii/Comisia**(Cauza T-435/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 142/71)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 304, 19.10.2013.

Ordonanța Tribunalului din 27 februarie 2014 – Fard și Sarkandi/Consiliul**(Cauza T-439/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 142/72)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Ordonanța Tribunalului din 5 februarie 2014 – Hermann Trollius/ECHA**(Cauza T-466/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 142/73)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 325, 9.11.2013.

Ordonanța Tribunalului din 19 martie 2014 – Stichting Sona și Nao/Comisia**(Cauza T-505/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 142/74)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 26 martie 2014 – CP/Parlamentul European

(Cauza F-8/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționar — Șef de unitate — Perioadă de probă — Neconfirmarea în funcția de șef de unitate — Repartizare într-o altă funcție decât de conducere — Norme interne ale Parlamentului European)

(2014/C 142/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CP (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: O. Caisou-Rousseau și V. Montebello-Demogeot, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de neconfirmare a reclamantului în funcția de șef de unitate și a transferului său la Direcția Generală Politici Interne

Dispozitivul

declară și hotărăște:

- 1) Anulează decizia din 23 martie 2012 prin care Parlamentul European nu l-a confirmat pe CP în funcția de șef de unitate și l-a transferat împreună cu postul său în cadrul Direcției Generale „Politici Interne ale Uniunii”.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de CP.

⁽¹⁾ JO C 108, 13.4.2013, p. 39.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 27 februarie 2014 – Walton/Comisia

(Cauza F-32/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agent temporar — Indemnizație de plecare — Demisie constatată printr-o hotărâre a Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene — Stabilirea datei demisiei — Autoritate de lucru judecat — Decizii ale AIPN devenite definitive în lipsa unor acțiuni în contencios — Nerespectarea procedurii administrative prealabile — Inadmisibilitate vădită)

(2014/C 142/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Robert Walton (Oxford, Regatul Unit) (reprezentant: F. Moyses, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și A.-C. Simon, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a respingerii cererii de restituire a soldului neachitat pe care Comisia ar fi trebuit să îl plătească reclamantului cu titlu de indemnizație de plecare

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca fiind vădit inadmisibilă.*
- 2) *Domnul Walton suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013, p. 58.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO